

ΠΑΡΟΥΣΙΑ

περιοδική έκδοση της ένωσης φοιτητών - σπουδαστών ν. σερρών

Ἡ διάρθρωση τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας

Γιὰ τὸ νομοσχέδιο ἐπιμόρφωσης τῶν Δ. Υ.

Τὸ πρόβλημα πορνῆς στὴν Ἑλλάδα
(ἢ «εὐνουχίζοντας τὸν Ἕλληνα»)

Ἡ θεωρία τοῦ Ντόμινο

Εἰδήσεις ἀπὸ τὴ δράση τῆς Ε.Φ.Ε.Ν.Σ.

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ

ΔΡΑΧ. 12

11

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1976

τέσσερα γεγονότα - τέσσερες λεπτομέρειες (;)

1ο γεγονός : 'Η συμμετοχή τῶν καθηγητῶν τῶν γυμνασίων στήν τελευταία ἀπεργία ἦταν σχεδόν καθολική καί ὁ ἀριθμός τῶν ἀπεργοσπαστῶν σ' ὅλη τή χώρα πολὺ μικρός.

1η λεπτομέρεια : (;) 'Ο Ν. Σερρῶν ἦταν ὁ πρῶτος σέ ἀπεργοσπάστες νομὸς τῆς Ἑλλάδας. Ἐννιά εἶναι οἱ καθηγητὲς τοῦ νομοῦ ποὺ δὲν πῆραν μέρος στήν ἀπεργία.

2ο γεγονός : 'Απὸ τοὺς ἐννιά ἀπεργοσπάστες, οἱ ἐπτὰ ἐργάζονται σέ γυμνάσια τῆς πόλης τῶν Σερρῶν. Εἶναι ἡ δ. Π. Βαχαδούρη, ἡ δ. Μ. Ἀσπρου, ὁ κ. Χ. Κυριακίδης, ἡ δ. Μ. Παπακυριακίου, ἡ κ. Ε. Πέτρου, ἡ κ. Μόκκα καί ὁ κ. Γ. Σοφιανός.

2η λεπτομέρεια (;): Οἱ δύο πρῶτες εἶναι θεολόγοι, οἱ ἐπόμενοι τέσσερις ἔχουν σχέση με κατηχητικά σχολεῖα, ὁ δὲ ἔβδομος ἤταν ὀμιλητῆς τῆς «γιορτῆς τοῦ μίσους» ποὺ ἔγινε στὶς Σέρρες, γιὰ τὸν ἐμφύλιο.

3ο γεγονός : Τὴν τελευταία φορὰ ποὺ μιὰ ομάδα μελῶν τοῦ συλλόγου μας βγήκε γιὰ νὰ μαζέψῃ συνδρομὲς γιὰ τὴν «Παρουσία» πέρασε κι ἀπὸ τὸ φαρμακεῖο τοῦ προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Τ. Σίμογλου. Ὁ κ. Σίμογλου εἶπε στοὺς συναδέλφους πὼς δὲν συμφωνεῖ με τοὺς σημερινούς νέους, εἶναι ἀντίθετος με τὸν τρόπο ἐνδυμασίας τους κ.λ.π. καί γι' αὐτὸ ζήτησε νὰ τὸν διαγράψουμε ἀπὸ συνδρομητῆ.

3η λεπτομέρεια : (;) Ὁ κ. Σίμογλου ἀνήκει στή μικρὴ μειοψηφία (3 ἀπὸ τοὺς 25) τοῦ δημοτικοῦ συμβούλων ποὺ πῆραν μέρος στὸ ἐμφυλιοπολεμικὸ μνημόσυνο, κατέθεσε στεφάνι καί μίλησε κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ γεύματος, ποὺ παρέθεσε στὸ τουριστικὸ Περίπτερο τοῦ «Κουλά» ἡ Διοίκηση τοῦ Συνδέσμου Ἐφεδρῶν Ἀξιωματικῶν Σερρῶν, μετὰ τὸ μνημόσυνο.

4ο γεγονός : Τὸ περιοδικὸ μας στέλνεται σ' ὅλους σχεδόν τοὺς βουλευτὲς τοῦ νομοῦ, ὅλων φυσικὰ τῶν κομμάτων. Τὸ 9ο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας μᾶς τὸ ἐπέστρεψε ὁ βουλευτῆς κ. Ι. Λαυρεντίδης.

4η λεπτομέρεια (;): Ὁ κ. Λαυρεντίδης εἶναι γνωστός σὰν φιλοβασιλικὸς βουλευτῆς. Καί κάτι ἄλλο. Τὸ 9ο τεῦχος τῆς ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ἦταν ἀφιερωμένο στὸ ἔπος τοῦ Πολυτεχνείου.

ἔτος Β' - Τεῦχος 11

ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Τιμὴ τεύχους

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1976

δρχ. 12

περιοδικὴ ἐκδοση τῆς Ἐνώσεως Φοιτητῶν-Σπουδαστῶν Ν. Σερρῶν, Φ. Ροῦσβελτ 1 Σέρρες
Διευθύνεται ἀπὸ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ

ἐκδότης: ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ, - Ραβινὲ 1 - Σέρρες

Ἐτήσιες Συνδρομὲς: Τράπεζες - Ὀργανισμοὶ - Δ. Ὑπηρεσίες 300, Ἰδιῶτες 150

Φοιτητὲς-Σπουδαστὲς-Μαθητὲς 75, Μέλη τοῦ Συλλόγου 50

ἐμβάσματα - ἐπιταγὲς: α' Ἐνωσὴ Φοιτητῶν-Σπουδαστῶν Ν. Σερρῶν - Ἐθνικὴ Τράπεζα

Ἑλλάδος Ὑποκ/μα Σερρῶν, ἀριθμὸς λογαριασμοῦ 470040-6

Κάθε ἐνυπόγραφο ἄρθρο ἐκφράζει τὴν προσωπικὴ γνώμη τοῦ συγγραφέα τοῦ

ὑπὸνέται στὸ Ὑπογραφεῖο τῶν ΑΦΩΝ ΑΛΤΙΝΤΖΗ - Βασ. Σοφίας 38, τηλ. 221.529

ΑΠΟ ΜΗΝΑ ΣΕ ΜΗΝΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἐπιμέλεια: ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΗΜΑΚΗΣ

* Μέσα στη διάρκεια τῶν διακοπῶν ὁ σύλλογός μας ἔκανε τέσσερις συνολικά ἐκδηλώσεις στη πόλη μας. Ἐγινε συγκέντρωση-συζήτηση μαθητῶν γυμνασίου με θέμα τὰ προβλήματά τους. Ἀνάλογη ἐκδήλωση εἶχε γίνει καί πέρυσι. Ἡ ἐκδήλωση ἔγινε στη «Δημόσια Βιβλιοθήκη». Κεντρικός ὁμιλητής ἦταν ὁ γ.γ. τοῦ συλλόγου μας Σάκης Ματάκος. Μετά τὴν ὁμιλία του ποῦ ἀποσπάσματα της δημοσιεύουμε στὸ τεῦχος αὐτό, ἔγινε συζήτηση πάνω στὰ προβλήματα ποῦ ἀπασχολοῦν τοὺς μαθητές.

Στὸν ἴδιο χῶρο ἔγινε ἡ πρώτη ἐκδήλωση τῆς σειρᾶς ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ με εἰσηγητὴ τὸν συνάδελφο Κ. Καφταντζῆ πάνω στὸ κλάδο τῆς Ιατρικῆς. Ἡ ἐκδήλωση αὐτὴ εἶχε προηγουμένα γίνει στὰ γραφεῖα τοῦ συλλόγου μας στὴ Θεσ/νίκη

Τὸ Σάββατο στίς 3-1-76 στὴ λέσχη ἀξιοματικῶν ἔγινε ὁ χορὸς τοῦ συλλόγου μας. Ἡ ἐκδήλωση προκάλεσε τὸ ἐνδιαφέρον κυρίως τῶν νέων. Πάνω ἀπὸ 300 ἄτομα πῆραν μέρος σ' αὐτή. Στὴ διοργάνωση τῆς ἐκδήλωσης μᾶς βοήθησε ὁ διοικητὴς τῆς 10ης μεραρχίας τὸν ὁποῖον εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴ παρὰχώρηση τῆς Λέσχης καὶ τῆς ὀρχήστρας.

Ἄν καὶ ἡ ἐκδήλωση σὲ γενικὲς γραμμὲς πέτυχε, θὰ μπορούσε νὰ εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερη ἢ ἐπιτυχία της ἂν κάναμε μιὰ καλλύτερη προετοιμασία. Ὁ μικρὸς χῶρος τῆς Λέσχης δὲν ἐπέτρεψε νὰ ἔρθουν ὅλοι ὅσοι ἤθελαν νὰ πάρουν μέρος στὸ χορὸ. Ἐτσι πολλοὶ ἔφτασαν ὡς τὴν πόρτα τῆς Λέσχης ψάχνοντας γιὰ προσκλήσεις. Ζητᾶμε συγνώμη ἀπ' ὅσους δὲν μπορέσαν νὰ διασκεδάσουν.

Τὴν Κυριακὴ 11.1.76 ἔγινε στὸν κιν/φο «Διονύσια» προβολὴ τῆς ταινίας τοῦ Τάσου Ψαρᾶ «Δι' ἀσήμαντον ἀφορμὴν» ἀλλὰ λόγω βλάβης τῆς μηχανῆς προβολῆς ἡ ταινία κόπηκε ἀρκετὲς φορές με ἀποτέλεσμα νὰ μὴ προβληθῆ ἄρτια. Γι' αὐτὸ προγραμματίσθηκε μιὰ ἐπανάληψη στὴν προβολὴ στίς Σέρρες. Τὴν ἐπομένη, Δευτέρα 12-1, ἡ ταινία προβλήθηκε στὸν Ν. Σκοπὸ σὲ συνεργασία με τὴν ἐκεῖ ἐκπολιτιστικὴ κίνηση Νέων.

Ἡ ἴδια ταινία ἦταν νὰ προβληθῆ καὶ στὸ Σιδηρόκαστρο, τὴν Κυριακὴ 18-1. Οἱ συνάδελφοι τοῦ Σιδηροκάστρου ἔφθασαν ἐκεῖ γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ καὶ συμφώνησαν τὸ Σάββατο τὸ πρωὶ με τὸν ἰδιοκτῆτὴ τῆς αἴθουσας τοῦ κιν/φου γιὰ

τὴν προβολὴ κανονίζοντας καὶ τὰ τῆς ἀμοιβῆς. Στὴ συνέχεια χρειάσθηκε νὰ πᾶνε δυὸ φορές στὸ δήμαρχο γιὰ νὰ τοῦ ζητήσουν νὰ ἀγγελοθῆ ἀπὸ τὰ μεγάφωνα ἢ ἐκδήλωση (τὴν πρώτη φορά ὁ δήμαρχος τοὺς εἶπε πὼς ἔπρεπε νὰ πάρη ἄδεια ἀπὸ τὴ νομαρχία. (!) τὴν δεύτερη τοὺς ἐπέτρεψε νὰ χρησιμοποιήσουν τὰ μεγάφωνα). Ἄλλες τόσες φορές χρειάσθηκε νὰ μεταβοῦν στὴ Διοίκηση χωροφυλακῆς (γιὰ νὰ πάρουν ἄδεια ἀναρτήσεως ταμπλώ, γιὰ νὰ βεβαιώσουν ὅτι ὑπάρχει ἄδεια προβολῆς τῆς ταινίας, γιὰ νὰ τοὺς ζητηθῆ νὰ πᾶνε τὸ καπᾶκι τῆς κόπιας τῆς ταινίας, μέσα στὸ ὅποιο ἦταν κολλημένη ἡ ἄδεια...) Τελικὰ ἡ προβολὴ τῆς ταινίας δὲν ἔγινε γιατί ὁ αἰθουσάρχης παρὰ τὴν ἀρχικὴ συμφωνία, δὲν παραχώρησε τὴν αἴθουσα γιατί «δὲν μπορούσε»!!

δίμηνη ἢ ΠΑΡΟΥΣΙΑ

* Τὸ Δ.Σ. τοῦ συλλόγου μας παίρνοντας ὑπ' ὄψη τὶς δυσχέρειες στὴ σύνταξη καὶ τὴ διανομὴ τῆς «παρουσίας» καὶ κατὰ κύριο λόγο τὰ οικονομικὰ προβλήματα τῆς ἀποφάσισε ἀπὸ ἐδῶ καὶ στὸ ἐξῆς νὰ τὴν ἐκδίδει κάθε δυὸ μῆνες. Ἡ προσπάθεια τῆς σύνταξης θὰ στραφῆ πρὸς πολὺ στὴ ποιότητα τῆς ὕλης. Ὁ ἀριθμὸς τῶν σελίδων τῆς «Παρουσίας» ἤδη ἀπὸ τὸ τεῦχος αὐτὸ εἶναι αὐξημένος.

* Ἐπειδὴ καὶ στὴ πόλη μας ὅπως σ' ὀλόκληρη τὴν Ἑλλάδα ἔγινε μιὰ «γιορτὴ μίσους» τὸ περασμένο μῆνα καὶ ἐπειδὴ τὸ ΔΣ τοῦ συλλόγου μας προσκλήθηκε νὰ συμμετάσχη σ' αὐτὴ γι' αὐτὸ στείλαμε τὴ παρακάτω ἐπιστολὴ στὸ κ. Νομάρχη. Ἡ ἐπιστολὴ δημοσιεύθηκε σὲ ἑφημερίδες τῶν Σερρῶν καὶ τῆς Θεσ/νίκης.

Ἀξιότιμε κ. Νομάρχα

Τὸ Δ.Σ. τῆς «Ἐνωσης Φοιτητῶν - Σπουδαστῶν νομοῦ Σερρῶν» ἔκρινε πὼς δὲν θάπρεπε νὰ δεχθεῖ τὴν πρόσκλησή σας γιὰ συμμετοχὴ του στὸ «ἐπίσημο μνημόσυνο ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς κομμουνιστικῆς κατὰ τοῦ ἔθνους ἐπιβολῆς» καὶ θεωρεῖ ὑποχρέωσή του νὰ σᾶς αἰτιολογήσει τὴν ἀπόφασή του.

Τὸ Δ.Σ. τῆς ΕΦΣΝΣ πιστεύει πὼς:

— Τὸ μνημόσυνο ὑποθάλπει τὸ λαϊκὸ διχασμὸ, ὑπονομεύει τὴν δημοκρατία, εἶναι γιορτὴ μίσους.

— Παρόμοιες ἐκδηλώσεις συντείνουν στὴν ἀναμόγχευση τῶν πολιτικῶν παθῶν καὶ δὲν συμβάλλουν καθόλου στὴν ἐδραίωση τῆς δημοκρατίας στὴ χώρα μας.

— Τὰ ἐφτάμισυ χρόνια τῆς τυρανίας καὶ ἡ τραγωδία τῆς Κύπρου θάπρεπε νὰ βοηθήσουν ὅλους (καὶ τὸν Λαὸ σίγουρα τὸν βοήθησαν) νὰ καταλάβουν πὼς «ἢ κατὰ τοῦ ἔθνους ἐπιβουλῆ» ἔρχεται ἀπὸ τοὺς ὑπηρετοῦντες ξένα συμφέροντα μονοπωλητὲς τῆς ἔθνικοφροσύνης καὶ κομμουνιστοφάγους.

— Ἡ περίοδος στὴν ὁποία ἀναφέρεται τὸ μνημόσυνο ἦταν περίοδος ἐμφύλιου

ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΝΕΩΝ Ν. ΣΚΟΠΟΥ

ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ - ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΜΑΥΡΟΘΑΛΑΣΣΑΣ

Δύο αξιόλογες εκπολιτιστικές προσπάθειες των νέων της περιφέρειας

Τὰ νέα κοινωνικά δεδομένα, πού διαμορφώνονται σήμερα στην πατρίδα μας, κάνουν ολοένα και πιό επιτακτική την ανάγκη της επίλυσης των χρόνιων προβλημάτων της ελληνικής νεολαίας.

Στά πλαίσια της γενικής αυτής εκτίμησης ιδρύθηκε τον Γενάρη στο Ν. Σκοπό κίνηση με τὸ ὄνομα «Εκπολιτιστική Κίνηση Νέων Ν. Σκοποῦ». Σκοπὸς τῆς κίνησης εἶναι α) ἡ ἀνάπτυξη πνεύματος ἀλληλεγγύης καὶ συναδέλφωσης ἀνάμεσα στοὺς νέους τοῦ χωριοῦ β) ἡ διοργάνωση ἐκδηλώσεων με σκοπὸ τὸ ἀνέβασμα τοῦ πολιτιστικοῦ ἐπίπεδου τῆς νεολαίας καὶ τοῦ χωριοῦ γενικώτερα γ) ἡ σύλληψη τῶν διαφορῶν προβλημάτων, πού ἀπασχολοῦν τὸ χωριὸ καὶ ἡ προώθησή τους, ὅσο αὐτὸ εἶναι δυνατὸ ἀπ' τὴ μεριὰ τῆς κίνησης.

Τὸ ὄργανωτικὸ σχῆμα μετὸ ὁποῖο λειτουργεῖ ἡ κίνηση εἶναι τὸ ἀκόλουθο: 11 μέλῃς Δ.Σ. 4 ἀπ' τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. κατέχουν τὶς θέσεις τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου, γενικοῦ γραμματέα καὶ ταμῖα. Ἡ κίνηση ἀποχτᾶ εὐελιξία καὶ εὐχέρεια στὶς ἐνέργειές της μετὶ τὶς ἐπιτροπὲς δουλειᾶς, πού συσταίνονται μ' ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. Τὶς ἐπιτροπὲς δουλειᾶς τὶς πλαισιώνουν ἐθελοντικᾶ

πολέμου (κατὰ τὸν ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Ἀμυνας κ. Ἀβέρωφ) πού ὁργανώθηκε ἀπὸ ξένες δυνάμεις γιὰ τὴν προώθηση τῶν δικῶν τους ἀντιδραστικῶν σχεδίων στὴ χώρα μας. Τὰ περισσότερα θύματα καὶ ἀπὸ τὶς δύο πλευρὲς ὑπῆρξαν παιδιὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

— Σήμερα πού ἀπ' ὅλες τὶς πλευρὲς ἀκούγονται ἐπικλήσεις τουρκοικοῦ κινδύνου, θὰ πρέπει οἱ «ἐπίσημες ἐκδηλώσεις» νὰ εἶναι ἐκδηλώσεις ἐνότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ βασισμένες στὰ τόσα πού τὸν ἐνώνουν καὶ ὄχι ἐκδηλώσεις μίσους πού φέρνουν διαχωρισμὸ τοῦ λαοῦ καὶ διχασμὸ μετὸ ξύσιμο παλιῶν πληγῶν».

* Προσπαθήσαμε πολλὲς φορὲς νὰ δημιουργήσουμε διάλογο ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ περιοδικοῦ μας. Δυστυχῶς δὲ βρήκαμε τὴν ἀναπόκριση πού προσμέναμε. Ο συναδέλφος Γρηγόρης Μύδγιαλης θέτει στὸ σημερινὸ τεῦχος τὸ πρόβλημα τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας. Χωρὶς φυσικὰ νὰ συμφωνοῦμε μετὶ τὶς ἀπόψεις του βρίσκουμε πὼς τὸ ἄρθρο του εἶναι μιὰ καλὴ εὐκαιρία γιὰ ν' ἀρχίσῃ ἕνας διάλογος στὸ χωρὸ μας πού εἶναι κατ' ἐξοχὴ ἀγροτικὸς Θὰ περιμένουμε ἀπαντήσεις, καὶ γιὰ νὰ τὶς δημοσιεύσουμε στὴ «Παρουσία», ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὶς στῆλες τῶν τοπικῶν ἐφημερίδων.

μέλη τῆς κίνησης. Ἦδη καθορίστηκε ἡ σύσταση καλλιτεχνικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπιτροπῆς ἔρευνας τοῦ θέματος τοῦ Γυμνασίου Ν. Σκοποῦ, ἐπιτροπῆς διοργάνωσης πανσκοπιανικῆς ἐκδήλωσης καὶ μνημόσυνου γιὰ τὴ σφαγὴ ἀπ' τοὺς Βούλγαρους φασίστες 18 παλληκαριῶν τοῦ χωριοῦ καὶ ἐπιτροπῆς διοργάνωσης χοροεσπερίδας γιὰ τὶς ἀποκρήες.

Χαρακτηριστικὸ τῆς κίνησης εἶναι ἡ μαζικότητα. Πραγματικὰ ἐνῶ βρίσκεται ἀκόμα στὰ σπάργανα τῆς ἀριθμεῖ γύρω στὰ 70 μέλη. Ἀκόμα ἐνθαρρυντικὸ στοιχεῖο γιὰ τὴν παραπέρα ζωὴ καὶ δράση τῆς κίνησης εἶναι ἡ ποικιλομορφία στὴ σύστασή της, τὸ γεγονὸς ὅτι 5 ἀπ' τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. εἶναι παιδιὰ τοῦ χωριοῦ (δηλ. ὄχι φοιτητὲς ἢ σπουδαστὲς) κι ὅτι ἓνα μεγάλο ποσοστὸ ἀπ' τὰ μέλη τῆς κίνησης εἶναι ἀγροτόπαιδα κι ἐργατόπαιδα δείχνει ἀκριβῶς ὅτι ἡ ἀγροτικὴ κι ἐργατικὴ νεολαία προβληματίζεται.

Τελειώνοντας τὴ μικρὴ παρουσίαση τῆς κίνησης εὐχόμεστε ὀλόψυχα τὸ παράδειγμα τῶν νέων τοῦ Ν. Σκοποῦ νὰ τὸ μιμηθοῦν ὅλα τὰ χωριά τοῦ νομοῦ μας καὶ τῆς Ἑλλάδας. Εἶναι ἀπαραίτητο.

■ Νέοι καὶ νέες ἀπὸ τὴ Μαυροθ/σσα καὶ τὴ γύρω περιοχὴ ἔχει τώρα ἀρκετὸ καιρὸ πού διαπιστώνοντας μιὰ ἀρνητικὴ κατάσταση στὶς σχέσεις τους στὸν πνευματικὸ καὶ μορφωτικὸ ἐπίπεδο τῆς περιοχῆς ἄρχισαν μιὰ προσπάθεια γιὰ τὴ δημιουργεῖα μιᾶς κίνησης πού στὴν πορεία τῶν δραστηριοτήτων τῆς σκοπεύει νὰ ἀναπτύξει τὶς σχέσεις ἀνάμεσα στοὺς νέους, τὴν ἐνεργοποίησή τους γιὰ ἐκδηλώσεις πού προωθοῦν τὰ πολιτιστικά, μορφωτικὰ καὶ κοινωνικά τους προβλήματα. Θὰ ἀναφερθοῦμε, μὲ ὀρισμένα παραδείγματα σὲ συγκεκριμένες ἐκδηλώσεις γιὰ νὰ ἐξηγήσουμε τί ἐννοοῦμε ὅταν λέμε πολιτιστικὰ μορφωτικὰ προβλήματα. Εἶναι γνωστὸ πὼς τὰ προνόμια τῶν νέων τῆς πόλης γιὰ τὴν γενικώτερη πνευματικὴ τους ἄνοδο εἶναι πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅτι στὴν ἐπαρχία κι' αὐτὸ γιὰ τὴν ἡ ποιτικὴ στάθμη τῶν θεαμάτων καὶ τὰ πνευματικὰ κέντρα εἶναι συγκεντρωμένα σ' αὐτές. Αὐτὸ πού σκοπεύει νὰ ἐπιτύχει ἡ κίνηση εἶναι νὰ μεταφέρῃ τὸν πνευματικὸ καὶ κοινωνικὸ προβληματισμὸ τῆς πόλης στὴν ἐπαρχία. Οἱ Μουσικὲς συναυλίες, τὰ φιλμς, τὸ θέατρο, οἱ συζητήσεις γενικώτερων κοινωνικῶν προβλημάτων πιστεύουμε ὅτι θὰ συμβάλλουν στὴν ἀνάπτυξη τοῦ πολιτιστικοῦ καὶ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν νέων τῆς περιοχῆς μας.

Ἡ ΕΜΚΜ ἐντάσσεται στὸ δημοκρατικὸ χῶρο τῆς περιοχῆς Μαυροθ/σσας σκοπεύοντας ὅπως ἀναφερθήκαμε παραπάνω στὴν πνευματικὴ-πολιτιστικὴ ἀνάπτυξη τοῦ τόπου καὶ κατὰ συνέπεια τοῦ κοινωνικοῦ προβληματισμοῦ ἔτσι ὥστε νὰ εἶναι σὲ θέση οἱ νέοι νὰ δίνουν ἀπὸ μόνοι τους ἀπάντηση στὴν ἐπίλυση τῶν προβλημάτων τους.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Τοῦ ΓΙΑΝΝΗ ΧΑΛΚΙΑ

Παρατηρεῖται τελευταῖα μιὰ ἐπίθεση τῆς ἀντίδρασης κατὰ τῶν δημοκρατικῶν δικαιωμάτων τῆς νεολαίας. Πότε χτυπιοῦνται τὰ δικαιώματα τῶν μαθητῶν, πότε τῶν σπουδαστῶν τῶν τεχνικῶν σχολῶν καὶ πότε τῶν φοιτητῶν.

A. ΤΙ ΛΕΕΙ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ

Μιὰ καλὰ κμουφλαρισμένη μορφή αὐτῆς τῆς ἐπίθεσης εἶναι καὶ τὸ νομοσχέδιο γιὰ τὴν ἐπιμόρφωση τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ποὺ αἰφνιδιαστικὰ σιωπηρὰ καὶ ἐκβιαστικὰ πέρασε ἡ κυβερνητικὴ κοινοβουλευτικὴ πλειοψηφία. Σύμφωνα λοιπὸν μὲ τὸ Νομοσχέδιο ἰδρύεται κατὰ τὰ γαλλικὰ ντεγκωλικὰ πρότυπα μιὰ σχολὴ Δημόσιας Διοίκησης γιὰ τὴν ἐπιμόρφωση τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων ἀπόλυτα ὑπαγόμενη καὶ ἐξαρτώμενη ἀπ' τὸ Ὑπουργεῖο Προεδρίας. Σ' αὐτὴ θὰ πρέπει νὰ φοιτοῦν ὅσοι θὰ θέλουν νὰ διοριστοῦν στὴ δημόσια διοίκηση ἢ νὰ προαχθοῦν.

Οἱ πρῶτες ξεκομμένες ἀντιδράσεις τοῦ φοιτητόκομου ἔγινε προσπάθεια νὰ παρουσιαστοῦν σὰ ζήτημα-διένεξη ποὺ ἀφορᾷ μόνο τοὺς φοιτητὲς τῆς Παντείου μὲ στόχο τὴ διάσπαση τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος.

Ὅμως τὸ θέμα δὲν ἀφορᾷ μόνο τοὺς φοιτητὲς τῆς Παντείου ἢ τῆς Νομικῆς ἢ τῆς Α.Σ.Ο.Ε.Ε. Ὅπως θὰ δειχτῆ ἀπ' τὰ παρακάτω ἀφορᾷ ὅλη τὴ νεολαία, ὅλο τὸ λαὸ γιὰτὶ χτυπᾷ τὰ δικαιώματά μας στὴ δουλειὰ καὶ στὴ μόρφωση.

B. ΠΟΥ ΑΠΟΒΛΕΠΕΙ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ;

Τὸ νομοσχέδιο γιὰ τὴν ἐπιμόρφωση τῶν Δ.Υ. ἀποσκοπεῖ πρῶτα πρῶτα στὸ νὰ φτιαχτῆ μιὰ κομματικὴ σχολὴ ποὺ θὰ βγάζει τυφλὰ ἀφοσιωμένα διοικητικὰ στελέχη. Ἐτσι τὸ διοικητικὸ στελεχικὸ δυναμικὸ θὰ ἔχει τὴ ποθοῦμενη δοσμένη πολιτικὴ τοποθέτηση σύμπλευσης μὲ τὴ Κυβέρνηση. Μ' αὐτὸ τὸ τρόπο δημιουργεῖται ἓνα ἀκόμα στεγανὸ στὸ κρατικὸ μηχανισμό, μιὰ ἀκόμα πηγὴ ἀνωμαλίας.

Τὸ νομοσχέδιο ἐπίσης κατοχυρώνει θεσμικὰ καὶ ἐξασφαλίζει τὴ δικαιώσιση τοῦ μονοκομματικοῦ κράτους τῆς δεξιάς. Στὴ σχολὴ αὐτὴ τὰ στελέχη ποὺ θὰ προορίζονται γιὰ τὴν ἐπ'ἀνδρωση τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ θὰ ἔχουν φιλτραρισθῆ καλὰ ἀπ' τὴν ἄποψη τῶν κοινωνικῶν φρονημάτων. Ἐτσι κάνουμε καὶ ἓνα ποιοτικὸ ἄλλα, πρὸς τὰ πίσω ὅμως,

πρὸς τὴ προδιχτατορικὴ μισαλλόδοξη πολιτικὴ χωρισμοῦ τῶν πολιτῶν σὲ πολῖτες Α καὶ Β κατηγορίας.

Γ. ΠΟΙΕΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΩΤΑΤΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Τὸ νομοσχέδιο αὐτὸ α) καταργεῖ τὴν αὐτοτέλεια τῆς Πανεπιστημιακῆς παιδείας γιατί ἡ σχολὴ ποὺ δημιουργεῖται ἐξαρτιέται ἀπ' τὸ Ὑπουργεῖο Προεδρίας. Ἀκόμα ὑπάρχει ὁ κίνδυνος νὰ διορίζονται σ' αὐτὴ τὴ σχολὴ χουντικοὶ καθηγητὲς ποὺ διώχτηκαν ἀπ' τὰ Πανεπιστήμια γιὰ ἀντιφοιτητικὴ δράση. Ἀκόμα θὰ εἶναι στὴν ἀπόλυτὴ ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας νὰ καθορίζει τὸ ποιοὶ καὶ πόσοι θὰ φοιτοῦν καθὼς καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν σπουδῶν β) Ἡ μεταπτυχιακὴ ἐκπαίδευση ἀφαιρεῖται ἀπ' τὰ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα (Α.Ε.Ι.) Ἀχρηστεύεται ἢ ἤδη ὑπάρχουσα μεταπτυχιακὴ ἐκπαίδευση καὶ μπαίνει ἔτσι ἡ βάση γιὰ ἓνα ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΑΡΑΠΑΙΔΕΙΑΣ πρῶγμα ποὺ εἶναι ἀπόλυτα ἀπαραίτητο στὴν ἀντίδραση γιατί καὶ τὰ Α.Ε.Ι. ἔχουν μεταβληθεῖ σὲ χῶρους προσδευτικῶν προβληματισμοῦ καὶ γ) ὑποβιβάζεται ἡ ἀξία τοῦ Πανεπιστημιακοῦ πτυχίου γιατί στὴ σχολὴ θὰ μποροῦν νὰ φοιτοῦν ἀνεξέλεγκτα ὅλοι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι οἱ ὁποῖοι παίνοντας τὸ χαρτὶ τῆς ἀφοσίωσης» θὰ ἔχουν γρήγορη βαθμολογικὴ ἐξέλιξη.

Δ. ΠΟΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ Η ΠΑΡΑΠΕΡΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΑΣ

Δὲν διακατεχόμεστε ἀπὸ στεῖρα ἀρνητικὴ ἀποτελεσματικὴ διάθεση. Θέλουμε νὰ ἐπιμορφώνονται οἱ Δ. Ὑ. ἀλλὰ μέσα καὶ μέσῳ τῶν Α.Ε.Ι. Σὲ κάθε νομοσχέδιο δὲ ποὺ ἐτοιμάζεται καὶ ἀφορᾷ στὸ θέμα τῆς ἐπιμόρφωσης κ.τ.λ. πρέπει νὰ παίρνεται ὑπ' ὄψην ἡ γνώμη ὅλων τῶν ἐνδιαφερόντων καὶ νὰ μὴ στηρίζεται σὲ μιὰ εὐκαιριακὴ ἀριθμητικὴ πλειοψηφία τῆς βουλῆς.

Τὸ νομοσχέδιο αὐτὸ ἐντάσσεται στὰ παλίσια τῆς ἐπίθεσης τῆς ἀντίδρασης ἐνάντια στὸ φοιτητικὸ, νεολατίστικο, κίνημα Τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας προσπαθεῖ νὰ περάσει κομμάτι-κομμάτι τὸ νόμο-πλαίσιο γιὰ τὴν Ἀνώτατη Παιδεία ἀποδυναμώνοντας καὶ διασπώντας παράλληλα τὸ φοιτητικὸ κίνημα. "Ἐνα ἀπ' τὰ κομμάτια του εἶναι καὶ τὸ νομοσχέδιο γιὰ τὴν ἐπιμόρφωση τῶν Δ.Ὑ. Γι' αὐτὸ λοιπὸν τὸ νομοσχέδιο αὐτὸ πρέπει νὰ χτυπηθῆ με πρῶτο στόχο τὴν ἀνενεργοποίησή του καὶ τελικὸ στόχο τὴν κατάργησή του. "Ὅμως οἱ μέθοδοι πάλης τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος δὲν πρέπει νὰ εἶναι πρόχειρες καὶ ἀπρόσφορες ἀλλὰ νὰ ἐπιλέγονται μετὰ ἀπὸ βαθιὰ σκέψη καὶ ἀνάλυση τῆς πραγματικότητος. Οἱ ἀνώτερες δὲ μορφὲς πάλης πρέπει νὰ ἐπιλέγονται καὶ νὰ προωθοῦνται ἀφοῦ προηγούμενα θὰ ἔχει γίνει πλατιὰ καμπάνια διαφώτισης ὅλου τοῦ λαοῦ, ἀκριβῶς γιὰ νὰ ἔχουμε τὴ συμπαράστασή του.

Τὸ νομοσχέδιο αὐτὸ ὅμως δὲν

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΝΤΟΜΙΝΟ

Τοῦ ΣΠΥΡΟΥ ΛΟΥΚΑ

Ἀπὸ μέρους τοῦ μέλους τοῦ συλλόγου Γιώργου Στρογγύλη, προτάθηκε γιὰ ἀναδημοσίευση στὴν ΠΑΡΟΥΣΙΑ τὸ παρακάτω ἄρθρο τοῦ κ. Σπύρου Λουκά ποῦ δημοσιεύθηκε σὺν-περιοδικῶ «ΗΡΙΑΔΑΝΟΣ» (τεύχος 5-6, Ἰούλης - Ὀκτώβρης 1973).

Κρίνοντας πὼς παρουσιάζει ἐνδιαφέρον καὶ παίρνοντας ὅπ' ὄψη μας τὴν ἔλλειψη θεμάτων «διπλωματικῆς ἀνάλυσης» σὰ μὲχρι τὴν ὥρα τεύχη τῆς «Παρουσίας», τὸ δημοσιεύουμε.

Μέσα στὶς χιλιάδες σελίδες τῶν ἐγγράφων τοῦ πενταγώνου διαγράφεται καθαρὰ ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῶν Η.Π.Α., μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον. Ξεκινώντας, οἱ Η.Π.Α., ἀπ' τὴν ἀπλούστευση ὅτι μοναδικὴ ἀναλλακτικὴ λύση σὲ μιὰ Pax Americana, εἶναι μιὰ Pax Sovietica ἢ μιὰ Εἰρήνη τοῦ Πεκίνου καὶ ἀντιμετωπίζοντας τὸν ἀφορισμὸ τοῦ Ταλλεϋράνδου γιὰ τὴν μὴ ἐπέμβαση, ὅτι εἶναι «ἓνας μεταφυσικὸς ὅρος ποῦ σημαίνει τὸ ἴδιον περίπου ὅτι καὶ ἡ ἐπέμβαση» κατάληξαν στὴν ψυχολογία ὅτι ἡ μοῖρα τοῦ δυνατοῦ εἶναι νὰ κυριαρχεῖ εἴτε τὸ θέλει ὁ ἴδιος εἴτε ὄχι. Αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς δημιούργησε ἓνα μοναδικὸ σ' ἕκταση («σπιροειδὲς») φαινόμενο «ὑποχρεώσεων-ἐπέμβασης - ἀνάληψης περισσοτέρων ὑποχρεώσεων - κλιμάκωσης τῆς ἐπέμβασης κ.ο.κ.». Ἡ ἐπέμβαση αὐτὴ σὲ παγκόσμια κλίμακα δικαίωνονταν μὲ μιὰ στρατηγικὴ ἀντίληψη: τὴ θεωρία τοῦ Ντόμινο. Εἶχε ἐπενδυθεῖ μὲ μιὰ ἰδεολογία: τὸν ἀντι-κομμουνισμό. Καὶ ἀκολουθοῦσε μιὰ τεχνικὴ: τὸ διορισμὸ μιᾶς ντόπιας κλίμακας γιὰ τὴ διαχείρησι τῶν ἀμερικανικῶν συμφερόντων. Ἀκολουθεῖ ἡ μία «ὄψη»: ἡ θεωρία τοῦ Ντόμινο. ... ἡ ἐπιδίωξη (τῆς Ρώμης) πολέμων σὲ ἀπομακρυσμένες περιοχές, γινόταν ἐγχείρημα κάθε ἡμέρα καὶ πιὸ δύσκολο, μὲ ἀποτέλεσμα ὄλο καὶ πιὸ ἀμφίβολο, καὶ ἡ κατάκτηση ἀβέβαιη καὶ λιγώτερο ἐπικερδῆς.

Edward Gibbon

Ἡ παρακμὴ καὶ ἡ πτώση τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας.

Πολὺ πρὶν τὴν πρώτη Ἰνδοκινέζικη κρίση ἡ Οὐάσιγκτων εἶχε ἐπενδύσει

τὸ βλέπουμε καὶ δὲν τὸ ἀντιμαχόμεστε ἔτσι ξεκομμένο ἀπ' τὰ γενικὰ προβλήματα παιδείας. Τὴ πάλη μας γιὰ τὴ κατάρτησι τοῦ νομοσχέδιου τὴν ἐντάσσουμε στὴ γενικὴ προοπτικὴ τοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ τῆς Ἀ-

νώτατης Παιδείας. Γαίτι μόνον ἀπὸ μιὰ τέτοια διαδικασίᾳ θὰμποῦν οἱ βάσεις γιὰ διαρθρωτικὲς -ποιοτικὲς μεταβολὲς ποῦ θὰ μπάσουν τὴ Παιδεία στὴν ὑπηρεσίᾳ τοῦ Λαοῦ.

τῆ λειτουργικῆ σημασία τῆς Θεωρίας τοῦ Ντόμινο μ' ἓνα εἶδος πολιτικο-στρατιωτικοῦ ἐπικαλύμματος, πού ἡ ἐφαρμογή της, μετά, ἀποκάλυψε τὴν οἰκονομική της ἀφειτηρία. Συγκεκριμένα ἡ θεωρία τοῦ Ντόμινο ἦταν ἓνα ἀντεπαναστατικό δόγμα πού καθόριζε τὴ σύγχρονη ἱστορία σὰν ἓνα κίνημα - τοῦ τρίτου κόσμου καὶ τῶν ἐξαρτημένων, οἰκονομικά καὶ στρατηγικά ἀπὸ τὶς ΗΠΑ καὶ τοὺς ἱμπεριαλιστὲς συνεταιροῦ της, χωρῶν-ἀπομάκρυνσης τῶν χωρῶν αὐτῶν ἀπὸ τὴν ἀποικιοκρατία ἢ τὸν καπιταλισμὸ μέσῳ ἐθνικῶν ἐπαναστάσεων, πρὸς μορφὲς σοσιαλισμοῦ. Ἔτσι ἡ ἐπέμβαση σὲ μιὰ χώρα γιὰ νὰ σωθοῦν αὐτοὶ πού βρίσκονται γύρω της ἦταν ἀναπόφευκτο πολιτικὸ καὶ στρατιωτικὸ χρέος.

Ἴσως ἡ πρώτη σημαντικὴ ἐφαρμογή της ἔγινε στὴ Μέση Ἀνατολή τὰ πρῶτα δυὸ χρόνια μετὰ τὴ λήξη τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Οἱ λόγοι εἶναι ἐντελῶς σαφεῖς: τὸ πετρέλαιο καὶ «ἡ παγκόσμια ἰσορροπία σὲ πρῶτες ὕλες» σύμφωνα μὲ τὰ λόγια τοῦ Τρούμαν. Τὸ πρόβλημα ἦταν ν' ἀποφευχθῆ ἓνα «κενὸ δυνάμεις» τὸ ὁποῖο θὰ μπορούσε νὰ γεμίσει ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση ἢ καὶ ἓνας προοδευτικὸς ἐθνικισμός. Ἡ ἐπέκταση τῆς ἀμερικανικῆς ἰσχύος καὶ κυρίως τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων σὲ μιὰ περιοχὴ τοῦ κόσμου γίνονται ἀναπόσπαστα τμήματα τῆς θεωρίας τοῦ Ντόμινο: «Ἐὰν ἡ Ἑλλάδα ἠττηθεῖ στὸν ἐμφύλιον πόλεμον», ἔλεγε σὲ μιὰ ἰδιωτικὴ συζήτηση τὸν Φλεβάρη τοῦ 1947 ὁ George C. Marshall, «ἡ Τουρκία μπορεῖ νὰ πέσει στὴ συνέχεια καὶ ἡ Σοβιετικὴ κυριαρχία θὰ ἐπεκταθεῖ σ' ὀλόκληρη τὴ Μέση Ἀνατολή καὶ τὴν Ἀσία». Κι ἡ προοπτικὴ αὐτὴ δὲ χρησίμευε μόνο σὲ μιὰ στρατηγικὴ δικαίωση γιὰ οἰκονομικὴ καὶ στρατιωτικὴ βοήθεια στὴ περιοχὴ καὶ ἀπειλὴ ἐπέμβασης, ἀλλὰ καὶ γιὰ ἀπόκτηση συγχρόνως μεγαλύτερων ἀμερικανικῶν προνομίων στὰ πετρέλαια τῆς Μ. Ἀνατολῆς.

Ἔτσι ἐμφανίζεται μιὰ θεωρία μὲ στενὰ δεμένα στοιχεῖα τόσο οἰκονομικά ὅσο καὶ στρατηγικά. Στὰ ἔγγραφα τοῦ πενταγώνου ἀναφέρεται ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1941 ὅτι ἡ «πρωταρχικὴ σημασία τοῦ ἐλέγχου τοῦ καουτσούκ, ψευδάργυρου καὶ ἄλλων ἀγαθῶν» τῆς περιοχῆς τῆς Ν.Α. Ἀσίας ἦταν ἓνα ἀπὸ τὰ «ἰσχυρότερα κίνητρα τοῦ πολέμου μὲ τὴν Ἰαπωνία». Ἡ πτώση τῆς Ἰνδοκίνας ἀναμφίβολα θὰ ὀδηγήσει στὴν πτώση τῶν ἄλλων χωρῶν τῆς Ν.Α. Ἀσίας» ἀνάφερε τὸ Ἀμερ. Γενικὸ Ἐπιτελεῖο τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1950 καὶ μὲ τὴν Ρωσία νὰ ἐλέγχει «τὸ πολεμικὸ δυναμικὸ τῆς Ἀσίας.. ἐπηρεάζεται σαφῶς ἢ ἰσορροπία τῆς δυνάμεως». Γιατὶ ὄχι μόνο «σημαντικὲς πηγὲς ὀρισμένων στρατηγικῶν πρώτων ὑλῶν» θὰ χαθοῦν, ἀλλὰ θὰ χαθοῦν ἐπίσης «δρόμοι ἐπικοινωνίας».

Τὸ Στάιητ Ντηπάρτμεντ ἀκολουθοῦσε τὴν ἴδια γραμμὴ ἐπιχειρημάτων, διαγράφοντας τὴν Ταϊλάνδη καὶ τὴ Μπούρμα ἂν ἔπεφτε ἡ Ἰνδοκίνα. Ἔτσι ἀρκετὰ πρὶν τὸν πόλεμον τῆς Κορέας, ἡ θεωρία τοῦ Ντόμινο, εἶχε γίνει ἐπίσημο ἀμερικάνικο δόγμα, πού ἐνισχύθηκε ἀπὸ τὸν πόλεμον αὐτὸ σημαντικά.

Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1952 ἡ ἀπόφαση τῆς Οὐάσιγκτων νὰ βοηθήσει οἰκονομικά

καί στρατιωτικά τούς Γάλλους στήν Ἰνδοκίνα δικαιολογεῖται γιατί «ἡ ἀπώλεια τῆς Ἰνδοκίνας θά εἶχε σημαντικές ψυχολογικές, πολιτικές κι οἰκονομικές συνέπειες... Ἡ ἀπώλεια ὅποιασδήποτε χώρας θά ὀδηγήσει πιθανῶς σέ μιὰ διαδικασία ὑποταγῆς ἢ εὐθυγράμμισης μέ τόν κομμουνισμό τῆς ὑπὸλοιπης Ν.Α. Ἀσίας καί τῆς Ἰνδίας, μακρυπρόθεσμα δέ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς (μέ τήν πιθανή ἐξαίρεση τοῦ Πακιστάν καί τῆς Τουρκίας). Τέτοια ὅμως πλατειά εὐθυγράμμιση θά θέσῃ σέ κίνδυνο τή σταθερότητα καί τήν Ἀσφάλεια τῆς Εὐρώπης». Θά «καταστήσει τήν ἀμερικανική θέση στήν ἀλυσίδα τῶν νησιῶν τοῦ Εἰρηνικοῦ ἀνασφαλή καί θά βλάψει σημαντικά τά βασικά ἀμερικανικά συμφέροντα στήν Ἄπω Ἀνατολή». Οἱ «σημαντικότερες πηγές φυσικοῦ καουτσούκ καί ψευδαργύρου ὅπως ἐπίσης πηγές πετρελαίου καί ἄλλα σημαντικά στρατηγικά ἀγαθὰ» θά χαθοῦν στή Μαλαισία καί τήν Ἰνδονησία. Κι ἂν οἱ ἐξαγωγές ρυζιοῦ τῆς Μπούρμα καί τῆς Ταϊλάνδης διακοποῦν πρὸς τήν Μαλαισία, Κεϋλάνη, Ἰαπωνία καί Ἰνδίες, τότε θά ἀσκηθεῖ «τέτοια οἰκονομική καί πολιτική πίεση στήν Ἰαπωνία, πού θά ἔκανε ἐξαιρετικά δύσκολη τήν πρόληψη ἐνός συμβιβασμοῦ τῆς Ἰαπωνίας μέ τόν κομμουνισμό». Αὐτή ἦταν μιὰ τέλεια ἐντάξῃ ὅλων τῶν στοιχείων (πρῶτες ὕλες, στρατιωτικές βάσεις, πολλαπλές σφαῖρες ἐπιρροῆς) στή θεωρία τοῦ Ντόμινο.

Ἀκόμα κι ὅταν οἱ Ἀμερικάνοι βοήθοῦσαν τούς Γάλλους στόν «ἀγώνα τους γιά τήν εὐρύτερη ὑπόθεση» οἱ ἡγέτες τῆς Οὐάσιγκτων ἐτοιμαζόντουσαν γι' ἄμεση ἐπέμβαση στήν Ἰνδοκίνα ἐάν αὐτό «γίνονταν ἀπαραίτητο γιά τήν ἀνακοπὴ τοῦ Ντόμινο». Πληροφορημένη καλὰ ἡ κοινὴ γνώμη θά ὑποστηρίζει τὴ χρησιμοποίησι ἀμερικανικῶν δυνάμεων στήν Ἰνδοκίνα ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ συναίσθημα ἐνάντια «σέ μιὰ ἄλλη Κορέα» στή βάση ὅτι: (α) Ἡ Ἰνδοκίνα εἶναι πολὺ μεγαλύτερης στρατηγικῆς σημασίας ἀπ' ὅτι ἡ Κορέα. (β) Ἡ προσπάθεια νὰ πεισθεῖ ὁ ΟΗΕ ν' ἀντισταθεῖ δυναμικὰ στήν ἐπίθεση, ἀποδείχθηκε ὅτι μᾶς κόστησε πολὺ ἡ Κορέα. Ἔτσι μπορεῖ νὰ μὴν πετύχουμε νὰ πιέσουμε τίς δυνάμεις τοῦ ΟΗΕ νὰ ἐμπλακοῦν στήν Ἰνδοκίνα. (γ) Μιὰ δευτέρη περίπτωση κινέζικης κομμουνιστικῆς ἐπίθεσης θά δικαιώσῃ μέτρα, χωρὶς τοὺς περιορισμοὺς πού μᾶς ἐπιβλήθησαν ἀπὸ τὴ δράση τοῦ ΟΗΕ στήν Κορέα*) (ἀνάλυση Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας 13/12/1952).

Στὴ θεωρία τοῦ Ντόμινο γιά τὴ Ν.Α. Ἀσία βασικὸ ρόλο παίζει ἡ Ἰαπωνία. «Ὁ προσανατολισμὸς τῆς Ἰαπωνίας πρὸς τὴν Δύση εἶναι ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς Ἀμερικανικῆς πολιτικῆς στήν Ἄπω Ἀνατολή. Κατὰ τὴν κρίση τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ἡ ἀπώλεια τῆς Ν.Α. Ἀσίας θά ὀδηγοῦσε, ἐξ αἰτίας οἰκονομικῶν καί πολιτικῶν πιέσεων, τὴν Ἰαπωνία σ' ἓνα συμβιβασμὸ μέ τὸ κομμουνιστικὸ Μπλόκ. Ἡ κομμουνιστικοποίησι τῆς Ἰαπωνίας εἶναι τὸ πιθανὸ ἀκρᾶ ἐπακλόυθο.

* Ὑπὸνοεῖ τὴ χρῆσι πυρηνικοῦ ὕπλου, Σχέδιο πού εἶχε προταθεῖ καί γιά τὸ Dien Bien Phu (Ντιέν Μπιέν Φού) ἀπὸ μέρους τῶν Γάλλων.

Τὸ ρύζι, ὁ ψευδάργυρος, τὸ καουτσούκ, τὸ πετρέλαιο τῆς Ν.Α. Ἀσίας καὶ τὸ βιομηχανικὸ δυναμικὸ τῆς Ἰαπωνίας εἶναι ὅτι χρειάζεται ἡ Κίνα γιὰ τὴ κατασκευὴ μιᾶς μονολιθικῆς στρατιωτικῆς ὀρμῆς, πὺρ καταπληχτικῆς ἀπὸ ἐκεῖνη τῆς Ἰαπωνίας πρὶν τὸν Β' Παγκόσμιον πόλεμον. Ἐὰν σ' αὐτὸ τὸ σύμπλοκο τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἐπιτραπεῖ ν' ἀναπτυχθεῖ στὸ πλήρες δυναμικὸ του, τότε θὰ εἶναι σὲ θέσῃ νὰ ἐλέγξῃ ὁλόκληρην τὴ δυτικὴ καὶ τὴ νοτιοδυτικὴ περιοχὴ τοῦ Εἰρηνικοῦ ὁπότε θ' ἀπειληθεῖ ἡ Νότια Ἀσία καὶ ἡ Μέση Ἀνατολή». Ὁ George Kennan ἀποκαλύπτει στὰ Memoirs, σὰν ἐπικεφαλῆς τῆς ομάδας σχεδιασμοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας τῶν ΗΠΑ, ὅτι ὁ ρόλος τῆς Ἰαπωνίας εἶχε διαγραφῆ ἀπὸ τὸ Φλεβάρη τοῦ 1948. Σ' ἓνα ἀπὸ τὰ πύρ σημαντικὰ νοτοκουμέντα, πὺρ ἀφοροῦν τὴν Ἰαπωνία (ἐκθεση τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας 25/12/1949), τονίζεται σχετικᾶ. «Ἐὰν ἡ Ἰαπωνία, τὸ κυριώτερο μέλος τοῦ πολεμικοῦ συμπλοκοῦ τῆς Ἀποῦ Ἀνατολῆς, προστίθονταν στὸ Σταλινικὸ Μπλόκ, ἡ Σοβιετικὴ Ἀσία θὰ γινόταν πηγὴ δυνάμεως, ἱκανὴ νὰ ἀνατρέφῃ τὴν διεθνή ἰσορροπία δυνάμεων σὲ βᾶρος τῶν Η.Π.Α. Στὸ δυναμικὸ ἰσχύος τῆς Ἀσίας ἡ Ἰαπωνία παίζει τὸν σημαντικότερον ρόλον ἐξ αἰτίας τοῦ βιομηχανικοῦ ἐπιθετικοῦ λαοῦ τῆς πὺρ ἀποτελεῖ μεγάλη δεξαμενὴ ἐκπαιδευμένου ἀνθρώπινου δυναμικοῦ». Βλέπουμε νὰ διαγράφεται καθαρὰ ἡ ἀμερικανικὴ πρόθεση γιὰ τὴ δημιουργία ἐνὸς πλέγματος χωρῶν στὴ Ν.Α. Ἀσία, μὲ κέντρο τοῦ συστήματος τὴν Ἰαπωνία. Ἦδη ἀπὸ τοῦ Μᾶη τοῦ 51, ἓνα ἐγγράφο τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, προβάλλει τὸ ρόλον τῆς Ἰαπωνίας, τέσσερις μῆνες πρὶν τὴν ὑπογραφή τῆς Ἀμερικανο-Ἰαπωνικῆς συνθήκης Εἰρήνης:

«Μετὰ τὴ συνθήκη εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ:

1. Βοήθεια στὴν Ἰαπωνία γιὰ τὴ μαζικὴ παραγωγὴ φτηνοῦ στρατιωτικοῦ ὕλικου γιὰ λογαριασμὸ τῆς καὶ γιὰ λογαριασμὸ τῶν ἄλλων μὴ κομμουνιστικῶν χωρῶν στὴν Ἀσία.
2. Νὰ παρθοῦν ὅλα τὰ δυνατὰ μέτρα γιὰ νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἡ εἰσοδὸς τῆς στὸν ΟΗΕ καὶ ἡ συμμετοχὴ τῆς σ' ἓνα περιφερειακὸ σύμφωνο ἀσφάλειας.
3. Νὰ ὀργανωθοῦν τὰ κατάλληλα ψυχολογικὰ προγράμματα γιὰ νὰ προσανατολίσουν περαιτέρω τὴν Ἰαπωνία πρὸς τὸν ἐλεύθερον κόσμον καὶ μακριὰ ἀπ' τὸν κομμουνισμό».

Κι ὅπως τὸ σχέδιο Dodge προέβλεπε τὸ 1952, οἱ μετὰ τὴ συνθήκη ὑποχρεώσεις τῆς Ἰαπωνίας ἀπέναντι στὴς ΗΠΑ θὰ ἦταν: «1. Παραγωγὴ ἀγαθῶν ὑπηρεσιῶν σημαντικῶν γιὰ τὴς ΗΠΑ καὶ τὴν οἰκονομικὴ σταθεροποίησιν τῆς μὴ κομμουνιστικῆς Ἀσίας. 2. Μαζικὴ παραγωγὴ χαμηλοῦ κόστους στρατιωτικοῦ ὕλικου γιὰ τὴν ἴδια καὶ τὴ μὴ κομμουνιστικὴ Ἀσία.

3. Ἀνάπτυξη τῶν δικῶν τῆς στρατιωτικῶν δυνάμεων, πὺρ θὰ παίξουν τὸ ρόλον ἐνὸς ἀμυντικοῦ πλέγματος καὶ θὰ ἐπιτρέψουν στὴς ΗΠΑ μιὰν ἀνακατάταξιν τῶν στρατιωτικῶν του δυνάμεων».

Ὁ δὲ ρόλος τῶν ἄλλων χωρῶν τῆς Ν.Α. Ἀσίας στὸ σύστημα μᾶς δίνεται

γλαφυρά από τον καθηγητή Herman Kahn του Ίνστιτούτου Husdon «οί έντεκα χῶρες είναι σέ καλή θέση για νά προσφέρουν στην Ίαπωνία όχι μόνο πρώτες ύλες, αλλά - πράγμα ακόμα πιό σημαντικό - σχετικά φτηνό έργατικό δυναμικό για τίς ανάγκες του Ίαπωνικού παραγωγικού κύκλου (κι ἔσως επίσης εκτάσεις για έργοστάσια, που απαιτοῦν μεγάλο χῶρο ἢ προσροφητικές ικανότητες μόλυνσης του περιβάλλοντος τέτοιες, που για ένα πολιτιστικά και με μεγάλη πυκνότητα πληθυσμοῦ ἔθνος εἶναι αδύνατες)». Έτσι διαγράφεται ἡ μοίρα του Βιετνάμ, που θ' ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστο μέρος του «ἐλεύθερου κόσμου» κι ἐνός οικονομικοῦ συστήματος, που τὸ Βιετνάμ θὰ του παρέχει φτηνό έργατικό δυναμικό και τὸ χῶρο για βιομηχανικές μονάδες ἀνεπιθύμητες στὰ ἀνεπτυγμένα μέλη του συστήματος.

Βέβαια σέ ὅτι ἀφορᾷ τὴν Ίαπωνία τὰ πράγματα μετὰ τὰ μέσα τῆς δεκαετίας του '60 δὲν προχώρησαν ἀκριβῶς ἔτσι. Κι αὐτὸ δείχνει τὴν ἀντίφαση πλέον ἀπὸ τὰ ἔσω του «προκατασκευασμένου συστήματος» του Ντόμινο. Γι αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγο, ἀπ' τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τέλος τῶν ἐγγράφων του Πενταγώνου, βλέπει ὁ ἀναγνώστης τὴν ὄλο και ἀξαναόμενη ἀνησυχία τῶν ΗΠΑ. Τρεῖς, παρατηρήσεις, κατὰ τὴ γνώμη μου, θὰ μᾶς βοηθοῦσαν ν' ἀντιληφθοῦμε τὸ γιατί: (1) Δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος για τοὺς ἀμερικανοὺς νὰ ἐλπίζουν ὅτι ἡ Ίαπωνία θὰ νοιώθει ἐπ' ἀόριστον «ὑποχρεωμένη» ἀπέναντι σφίς ΗΠΑ, για τὸν ἀπλό, λόγο ὅτι οἱ ΗΠΑ δὲν ἔκαναν ποτὲ κάτι για τὴν Ίαπωνία, που νὰ μὴ βρισκόταν στὰ πλαίσια τῶν δικῶν τους συμφερόντων. Οἱ συγγραφεῖς τῶν ἐγγράφων του Πενταγώνου καταλήγουν ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ σημεῖο: «Τώρα, ἡ βάση ὄλων αὐτῶν τῶν συμμαχιῶν, που ἔγιναν στὸν Εἰρηνικό, εἶναι ὅτι ἡ ἀσφάλεια τῶν περιοχῶν αὐτῶν ἦταν ζωτικῆς σημασίας για τὴν ἀσφάλεια τῶν ΗΠΑ. Δὲν προσήλθαμε σ' αὐτὲς τίς συμμαχίες ἀπὸ ἀλτρουϊσμό ἢ για χατήρι κανενός. Προσφύγαμε σ' αὐτὲς γιατί ἀντιληφθήκαμε ὅτι ἡ ἀσφάλεια τῆς Αὐστραλίας και τῶν ΗΠΑ τῆς Νέας Ζηλανδίας και τῶν ΗΠΑ, ἦσαν τόσο ἀλληλένδετες, ὥστε τόσο ἐμεῖς ὅσο κι αὐτὲς ὀφείλαμε νὰ εἴμαστε σύμμαχοι. Τὸ ἴδιο ἔγινε και με τίς ἄλλες συμμαχίες του Εἰρηνικοῦ και με τὸ ΝΑΤΟ. Έτσι, λοιπόν, οἱ συμμαχίες αὐτὲς ἔχουν ἕνα νόημα φιλικῶν σχέσεων με κάποιο ἄλλο μέρος του κόσμου».

Φυσικά δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος για νὰ σκέφτονται οἱ Ίάπωνες για τοὺς ἑαυτοὺς τους διαφορετικά. (2) Ἡ Ίαπωνία ἐνσωματώθηκε στην ἀ' Ἀσία τῆς Ἀμερικῆς) τὴ δεκαετία του '50 μόνο κάτω ἀπὸ σημαντικὴ πίεση και σέ μιὰν ἐποχὴ, που οὐσιαστικά ἦταν ἀδύναμη. Οἱ λεπτομέρειες αὐτῆς τῆς περιόδου δὲν ἔχουν μελετηθεῖ ἀρκετά. Πάντως ἐνδεικτικὴ για τὸ πολὺπλοκο τῆς κατάστασης εἶναι ἡ θέση του Shigenu Yoshida, που χαρακτηρίζεται σὰν ὑπερσυντηρητικὸς και σὰν ὁ ἄνθρωπος τῆς Ἀμερικῆς. Στὴ πράξη ὅμως ὁ Yoshida ἀντιτάχθηκε στην Ἀμερικὴ σὲ βασικά ζητήματα, ὅπως στὴ καταπιεστικὴ οικονομικὴ πολιτικὴ του Σχεδίου Dodge, στὴν ἀπομόνωση τῆς Κί-

νας, και στην επαναστρατικοποίηση της 'Ιαπωνίας. Γι' αυτούς όλους τους λόγους άλλωστε διώχθηκε από πρωθυπουργός το Δεκέμβρη του 1954. (3) Στα μέσα της δεκαετίας του '60 η 'Ιαπωνία έμπαινε στη κατηγορία των υπερδυνάμεων κι ήταν δύσκολο για τις ΗΠΑ να τη μεταχειρίζονται σά μιιά έξαρτημένη δεύτερης κατηγορίας δύναμη. Στην άνησυχία της 'Αμερικής σέ σχέση με την 'Ιαπωνία προστίθεται κι η άναγνώριση από τους άμερικανούς έπισήμους, ότι η 'Ιαπωνική άρχουσα τάξη δέν έκπροσωπεύει τις άπόψεις του Γιαπωνέζικου Λαού - τουλάχιστο ότι άφορά την άμερικάνικη έξωτερική πολιτική. 'Ο George Ball σέ μνημόνιο της 30 'Ιουνίου 1965 σχολιάζει: «'Η 'Ιαπωνία είναι μιιά πιό περίπλοκη περίπτωση. 'Εάν η έμπιστοσύνη της στη βασική σοφία της άμερικάνικης πολιτικής μπορέσει να συντηρηθεύ, τότε είναι ένδεχόμενο η 'Ιαπωνία ν' άποδειχτεί να παίξει έναν όλο και πιό σημαντικό ρόλο στην 'Ασία». 'Εάν όχι τότε «θα στραφεί προς μιάν άυστηρή ούδετερότητα, άκόμη και σέ «στενές σχέσεις με την Κίνα» όποτε «κάτω από τέτοιες συνθήκες η 'Ιαπωνική κυβέρνηση δέ θα μπορέσει ν' άντισταθεύ στις άπαιτήσεις του 'Ιαπωνικού Λαού να έγκατελείψει όσο το δυνατόν γρηγορότερα το βυθιζόμενο καράβι της άμερικανικής πολιτικής στην 'Ασία». Κι ό Mc Namara μιλάει την ίδια γλώσσα: «Τό τίμημα, που πληρώνουμε για να ένισχύσουμε την εικόνα μου σαν χώρα, που άποφεύγει ένοπλες έπιθέσεις σέ βάρος άλλων. Σέ συμμαχικές χώρες, όπως η 'Αγγλία κι η 'Ιαπωνία, η λαϊκή έναντίωση στους βομβαρδισμούς, ό φόβος της κλιμάκωσης κι η πίστη, ότι οι βομβαρδισμοί είναι τό κύριο έμπόδιο στις διαπραγματεύσεις, έχουν δημιουργήσει σοβαρά πολιτικά προβλήματα στις κυβερνήσεις σέ ότι έχει σχέση με την ύποστηριξη της πολιτικής των ΗΠΑ. Παρόλα αυτά η θεωρία του Ντόμινο όχι μόνο δέ γίνεται προσπάθεια να περιοριστεί, αλλά άντίθετα φαίνεται σέ μιιά «πνευματική» άσκηση της άμερικανικής πολιτικής, για τό μέχρι που μπορεύ να έπεκταθεύ: (Μελέτη 'Εθνικού Συμβουλίου 'Ασφαλείας 26.11.1964)

«Συνέπειες του κομμουνιστικού έλέγχου στο Ν. Βιετνάμ κάτω από Διεθνές πρίσμα».

'Ερωτ.: Πόσο άσχημα θα έπηρεάσει η άπώλεια του Ν. Βιετνάμ και θα κλονίσει την πίστη κι άποφασιστικότητα των μη κομμουνιστικών χωρών ένώπιον μιās κομμουνιστικής έπίθεσης ή άνατρεπτικής προσπάθειας;

Σχόλιο: 'Η άποψη του Γενικού 'Επιτελείου είναι, ότι θα έπηρεάξει καταστροφικά ή άκόμα χειρότερα.

... η 'Εθνικιστική Κίνα, η Ν. Κορέα κι οι Φιλιππίνες θα χρειαστούν μεγίστη έμφύχωση... 'Η 'Ινδία και η Περσία φαίνονται να είναι οι 'Ασιατικές περιπτώσεις έκτός της 'Απω 'Ανατολής, όπου η ήττα των ΗΠΑ θα είχε σοβαρότατα άντίκτυπο...

Μέσα στο NATO (με έξαίρεση την 'Ελλάδα και Τουρκία σέ κάποιο βαθμό) η άπώλεια του Ν. Βιετνάμ δέ θα κλονίσει τη πίστη ότι είμαστε άπο-

φασισμένοι ν' αντιμετωπίσουμε την άπειλη κομμουνιστικής επίθεσης ή την έμπιστοσύνη σέ μᾶς για μεγάλη βοήθεια. Αυτό τὸ ἐνισχύει καί τὸ ὅτι ὅλες οἱ ἐπιχειρήσεις στή Ν.Α. Ἀσία ἔγιναν χωρὶς νὰ μειωθοῦν οἱ δυνάμεις μας στὸ ΝΑΤΟ καί χωρὶς νὰ γεννηθεῖ κύμα «ἀπομονωτισμοῦ» στίς ΗΠΑ*. Σέ ἄλλα σημεῖα τοῦ κόσμου ἡ φύση τῆς κομμουνιστικῆς ἀπειλῆς ἢ ὁ βαθμὸς τῶν υποχρεώσεων τῶν ΗΠΑ ἢ καί τὰ δύο μαζὶ εἶναι ριζικὰ διάφορα ἀπὸ τὴν Ν.Α. Ἀσία, ὥστε εἶναι δύσκολο ἐκτιμηθεῖ ἡ ἐπίδραση. Τὸ πρόβλημα θὰ εἶναι κατὰ πόσο, μὲ τὴ τωρινὴ πολιτικὴ της, ἡ Ἀμερικὴ, εἶναι ἱκανὴ νὰ τραβήξει μπροστά (to go on).

... Ἡ Ἑλλάδα κι ἡ Τουρκία μπορεῖ νὰ ἐπηρεαστοῦν σέ κάποιον βαθμὸ κι αὐτὸ μᾶς ὑποχρεώνει νὰ ἀναλάβουμε προσπάθειες ἐνθάρρυνσης (veassuring action) ἐκεῖ.

Σχόλιο: Μὲ τὴν ἔννοια, πού δίνεται ἐδῶ, πράξεις, πού θὰ εἶναι πράγματι ἐμψυχωτικὲς (reassuring), φαίνονται τὴ στιγμή αὐτὴ πάνω ἀπ' τις φυσικὲς κι οἰκονομικὲς μας δυνατότητες. "Ὅσο γιὰ λέξεις, αὐτὲς θὰ τις ἀντιμετωπίσουν ἄλλοι σὰν κενὲς νοήματος καί θ' ἀφιερῶσουν πολλὴ προπαγάνδα γιὰ νὰ τ' ἀποδείξουν». Καταλήγοντας, ἓνα μόνο σημεῖο ἀξίζει νὰ υπογραμμιστεῖ γιὰ τὴ θεωρία τοῦ Ντόμινο. Ἦταν ξεκάθαρο πάντοτε σ' αὐτὸ τὸ δόγμα, ὅτι οἱ παραγωγικὲς πηγὲς τοῦ πρώτου ντόμινο ἔπρεπε νὰ ἐξασφαλιστοῦν. κι αὐτὸ ἦταν τὸ οὐσιῶδες, εἴτε ἐπρόκειτο γιὰ τὴν Ἑλλάδα, εἴτε γιὰ τὴν Ἰνδοκίνα. Κι ὅταν οἱ ΗΠΑ ἐπενέβαιναν εἶχαν τὴν γύρω περιοχὴ στοὺς ὑπολογισμοὺς τους, καθὼς βέβαια εἶχαν λάβει τὴν ἀπόφαση τῆς ἀποδοχῆς τῶν τεράστιων βαρῶν μιᾶς παγκόσμιας κυριαρχίας.

* Πολλὰ πράγματα ἔχουν ἀλλάξει στὸ διάστημα πού μεσολάβησε: ἀπὸ τὸ κύμα τῶν ἀντιπολεμικῶν διαδηλώσεων στίς ΗΠΑ, μέχρι τις τάσεις «ἀπομονωτισμοῦ» ἡγετικῶν στελεχῶν τοῦ Κογκρέσου καί τὴν πίεση νὰ πάψουν οἱ ΗΠΑ νὰ παίξουν τὸν ρόλο «παγκόσμιου χωροφύλακα».

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ

Τὸ Περιοδικὸ μας ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὴν συνδρομὴ σας.

Στεῦλτε 150 δραχμὲς στὴ διεύθυνση:

Ἐνωσὴ Φοιτητῶν - Σπουδαστῶν Ν. Σερρών

Ἐθνικὴ Τράπεζα Ἑλλάδος - Ὑποκ./μα Σερρών,

Ἀριθ. λογαριασμοῦ 470040-6.

Γιὰ τὴν συνέχιση καί τὴν βελτίωση τῆς ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΜΑΘΗΤΩΝ-ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Τοῦ ΣΑΚΗ ΜΑΤΑΚΟΥ

Εἶναι γνωστὴ σ' ὅλους ἡ τεράστια σημασία τῆς παιδείας σὰν παράγοντας ὑλικῆς καὶ πολιτιστικῆς προόδου τῶν λαῶν καὶ πολὺ περισσότερο ὅταν πρόκειται γιὰ χώρες μὲ χαμηλὸ σχετικὰ ἐπίπεδο ἀνάπτυξης, ὅπως εἶναι ἡ πατρίδα μας. Καὶ εἶναι ἀκόμα κοινὰ παραδεχτὸ ὅτι στὴν Ἑλλάδα ἡ παιδεία ἀποτελεῖ τὸν «μεγάλον ἄρρωστο». Τὸ γεγονός αὐτὸ βέβαια συνδέεται στενὰ μὲ τὶς γενικότερες πολιτιστικὰς καὶ κοινωνικὰς ἐξελίξεις στὴ χώρα μας, μὲ τὴν ἐξάρτησή της ἀπὸ τοὺς ξένους καὶ μὲ τὸ ὅτι κοινωνικὸς φροεὸς τῆς παιδείας μας ἦταν πάντα οἱ κυρίαρχοι κύκλοι τῆς πλουτοκρατικῆς ὀλιγαρχίας καὶ τῆς πνευματικῆς ἀντίδρασης. Ὅρισμένες ἀπόπειρες ποὺ ἐγίναν κατὰ διαστήματα γιὰ ἔστω καὶ ἄτολμες, προοδευτικὰς ἐκπαιδευτικὰς μεταρρυθμίσεις, συνάντησαν τὴν λυσσαλέα ἀντίδραση τῶν πιὸ σκοτεινῶν κύκλων καὶ τελικὰ ναυάγησαν. Στὴ 7χρονη νύχτα τῆς χουντικῆς τυραννίας, ἡ Παιδεία μας σύρθηκε βάνουσα πολλὰ χρόνια πίσω, ὅλα τὰ προβλήματα καὶ οἱ ἀντιθέσεις της ὀξύνθησαν καὶ ἐπειδαινώθησαν. Τὸ φοιτητικὸ κίνημα ποὺ ἀνθρώθηκε καὶ ὠρίμασε στὴν σκληρὴ του πάλη κατὰ τῆς δικτατορίας, ποὺ εἶδε στὸ πρόσωπο τοῦ φασισμοῦ τὸν πιὸ ἄσπονδο ἐχθρὸ τῆς νεολαίας καὶ τοῦ λαοῦ, πείστηκε ἀπὸ τὴν ἴδια του τὴν πείρα γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς δημοκρατικῆς ἀναγέννησης τῆς Παιδείας μας ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ξεχωριστεῖ ἀπ' τὴ δημοκρατικὴ ἀναγέννηση, τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν πρόοδο τῆς χώρας μας.

Σήμερα πιά, ἔχει γίνει παραπάνω ἀπὸ ὠριμο τὸ αἶτημα γιὰ μιὰ βαθειὰ προοδευτικὴ ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση, Ὅρος ἀπαραίτητος γιὰ νὰ πετύχουμε μιὰ τέτοια μεταρρύθμιση, ποὺ νὰ ἀνταποκρίνεται στὰ πιὸ ζωτικὰ συμφέροντα τῆς νεολαίας καὶ τοῦ λαοῦ, εἶναι ἡ ἀγωνιστικὴ ἐνότητα ὀλόκληρου τοῦ φοιτητικοῦ καὶ μαθητικοῦ κόσμου καὶ ἡ πολύτιμη συμβολὴ καὶ συμπράξαση στὸν ἀγῶνα μας καθηγητῶν, ἐπιστημόνων καὶ γενικὰ ὅλου τοῦ λαοῦ.

Α. ΚΥΡΙΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Τὰ γενικὰ χαρακτηριστικὰ μποροῦν νὰ ἀριθμηθοῦν ὡς ἑξῆς.

1. Πρῶτα - πρῶτα ὁ ὀλιγαρχικὸς, ἀντιδημοκρατικὸς, ἀριστοκρατικὸς χαρακτήρας τῆς ἐκπαίδευσης. Ἀπὸ τὴν ἀποψη τῶν δυνατοτήτων μέρφωσης γιὰ νέους ἀπ' τὰ λαϊκὰ στρώματα, ἡ Ἐκπαίδευση ἔχει γυρισμένη τὴν Πλάτη στὸ λαὸ, κυριολεκτικὰ τὸν περιφρονεῖ. Τὸ παιδὶ τοῦ ἀγρότη, τοῦ ἐργάτη, τοῦ βιοπαλαιστῆ μὲ χίλιες δυὸ δυσκολίες καὶ ἀπάνθρωπες στερήσεις περνᾷ τὸ δημοτικὸ, τὸ γυμνάσιο καὶ μὲ περισσύτερες δυσκολίες σπουδάζει στὰ ΑΕΙ.

Οι μαθητές των γυμνασίων στη χώρα μας μόλις φθάνουν στο 50% των μαθητών των δημοτικών. Περίπου το 54% των εισαγομένων στα δημόσια γυμνάσια διακόπτουν τις σπουδές πριν αποφοιτήσουν. Από τους αποφοίτους μόνο το 25% εισάγεται στο ΑΕΙ. "Όλα αυτά δείχνουν ότι η μόρφωση στην Ελλάδα εξακολουθεί να είναι προνόμιο λίγων.

2. Υπάρχει ουσιαστικά αδυναμία σύνδεσης του εκπαιδευτικού προγράμματος με τις ανάγκες της οικονομίας, με την παραγωγή, την πρακτική και την έρευνα. Το απαρχαιωμένο περιεχόμενο σπουδών στο δημοτικό, στο γυμνάσιο, στο ΑΕΙ, δεν ανταποκρίνεται στις σημερινές απαιτήσεις. Και αυτό συμπληρώνεται με τον βιασμό της γλώσσας και την επίσημη καθιέρωση της νοθευόμενης και νεκρής «άπλης καθαρεύουσας». Η δημοτική, ή ζωντανή και πλούσια γλώσσα του λαού μας, παραμένει στην «παρανομία». Τα συμφέροντα της ελληνικής και ξένης ολιγαρχίας επιβάλλουν στροφή στις πρακτικές, θετικές επιστήμες με ένα τεχνικίστικο πραγματιστικό περιεχόμενο με σκοπό τη μαζική παραγωγή ειδικευμένων εργατών. Παρά την κατεύθυνση αυτή μόνο το 11% των αποφοίτων γυμνασίων στρέφονται σε τεχνικούς κλάδους.

Το ΑΕΙ συνεχίζουν να δίνουν στελέχη κύρια στον τομέα των υπηρεσιών και στη γραφειοκρατική μηχανή. Τέλος η ανυπαρξία σύνδεσης της εκπαίδευσης με τις ανάγκες ταχύρρυθμης ανάπτυξης της χώρας δημιουργεί δεξιά πρόβλημα απορρόφησης των πτυχιούχων πολλών κλάδων.

3. Κρίσιμη έλλειψη οικονομικών μέσων.

Η έπαρκης κρατική χρηματοδότηση της εκπαίδευσης αποτελεί απαραίτητο όρο για ένα πραγματικά σύγχρονο και δημοκρατικό εκπαιδευτικό σύστημα και συνάμα μιιά απ' τις παραγωγικότερες μακροχρόνια επενδύσεις που μπορεί να κάνει το κράτος. Και όμως, η χώρα μας βρίσκεται στην ούρα των ευρωπαϊκών κρατών αναφορικά με το ποσοστό δαπανών για την εκπαίδευση σε σχέση με το Άκαθόριστο εισόδημα και το ύψος του δημόσιου προϋπολογισμού. "Ας αναφέρουμε μερικά στατιστικά στοιχεία: Στην περίοδο 61-66 το ποσοστό είχε φθάσει το 10,4% του προϋπολογισμού, το 1972 το 7,4% ενώ για τις στρατιωτικές δαπάνες 36,7% (επίσημο ποσό). Από 1967 ως το 1972 οι κρατικές δαπάνες αύξηθηκαν κατά 92%, του υπουργείου Έθνικης άμυνας αύξηθηκαν κατά 229%. Ο φετεινός προϋπολογισμός προβλέπει διάθεση ποσοστού 9,8% για την Παιδεία. Η έλλειψη ουσιαστικής οικονομικής ενίσχυσης βάζει φραγμό στο δικαίωμα μόρφωσης όλόκληρου του λαού και επιρεάζει άρνητικά το περιεχόμενο της μόρφωσης που μας δίνεται.....

B. Πρόβλημα ποιότητας σπουδών

Τα βιβλία είναι αναχρονιστικά, ιδίως των θεωρητικών σπουδών. Η Λογική, για παράδειγμα, ασχολείται αποκλειστικά με την τυπική λογική, ή ψυχολογία με τις υπεριδεαλιστικές δοξασίες, ή άγωγή του πολίτη αντιδραστική.

Τὰ βιβλία μαθηματικῶν, φυσικοχημείας ἀπλῶς καὶ μόνο σὲ τίτλους καλύπτουν τὴν ἐξεταστέα ὕλη. Τελευταῖα καλύφθηκε τὸ κενὸ τῶν μαθηματικῶν. Δὲν ὑπάρχει σωστός προβληματισμὸς στὸ περιεχόμενο τῶν θετικῶν βιβλίων ἀπ' τὴ μεριὰ τῶν μέχρι τώρα ὑπουργείων παιδείας. Τὰ βιβλία ἢ εἶναι γενικά καὶ ἀφηρημένα χωρὶς σοβαρὸ περιεχόμενο ὅπως τῆς φυσικῆς καὶ Χημείας ἢ τρομακτικὰ δύσκολα ὅπως 1-2 βιβλία γεωμετρίας ποὺ ἀποσύρθηκαν. Στὰ Ἀρχαῖα παιδεύονται μὲ τίς λέξεις καὶ παραβλέπουν τὸ κείμενο, τὸ νόημα τῶν ἀρχαίων κειμένων.

Στὰ κοινωνικά, φιλοσοφικά, ἱστορικά, θρησκευτικὰ μαθήματα γίνεται τὸ καλύτερο δυνατὸ γιὰ νὰ μὴ μπορεῖ ὁ μαθητὴς νὰ βρεῖ τὴν ἀλήθεια. "Ὅσο εἶναι δυνατό, τὰ παραπάνω διδάσκονται καὶ στὰ Α.Ε.Ι. Γιὰ τὰ θετικὰ μαθήματα ἔλλειψη σοβαρῶν βιβλίων καὶ ὅσα ὑπάρχουν εἶναι ἄσχημες ἀντιγραφές ξένων. Στὸ φοιτητικὸ χῶρο μπαίνουν τὰ παρακάτω προβλήματα:

α) τῆς κατοχύρωσης τῆς αὐτονομίας τῶν ΑΕΙ.

β) τῆς συμμετοχῆς στὴ διοίκηση ὅλων τῶν παραγόντων ποὺ συμμετέχουν στὴ διαμόρφωση τῆς Πανεπιστημιακῆς ζωῆς.

γ) Τῆς ἐξασφάλισης τῆς ἐλεύθερης διακίνησης τῶν ἰδεῶν στὰ πλαίσια τῶν Α.Ε.Ι.

δ) Τῆς ριζικῆς διάρθρωσης τοῦ θεσμοῦ τῆς ἑδρας.

"Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀκόμα πιὸ ἐπιτακτικὰ νὰ πραγματοποιηθοῦν στὴ μέση παιδεία μὲ μικρὲς παραλλαγές.

— Εἶναι ἀυταπόδεικτο πῶς στὸν φοιτητικὸ χῶρο οἱ ὑποκειμενικὲς συνθῆκες ἔχουν ὀρισμαῖσι ἢ μᾶλλον εἶχαν ὀριμαῖσι ἀπὸ καιρό. "Ἄς δοῦμε τί γίνεται στὸν μαθητικὸ χῶρο.....

Οἱ μαθητὲς σ' αὐτὸ τὸ στάδιο ἔχουν σὰν ὅπλο τὴν ἐνότητα δράσης. Οἱ στόχοι ποὺ πρέπει νὰ χτυπηθοῦν εἶναι:

α) Νὰ ἐκλεγθοῦν στίς μαθητικὲς κοινότητες καὶ στίς ἐπιτροπὲς οἱ πιὸ ἱκανοὶ καὶ δραστήριοι μαθητές. Νὰ δίνουν τὸ δικὸ τους σωστὸ περιεχόμενο γιὰ τὴ δράση τους.

β) Νὰ προωθήσουν συνεργασία μὲ τοὺς καθηγητὲς γιὰτι καὶ αὐτοὶ ἀντιμετωπίζουν τίς συνέπειες τῆς ἀντιδημοκρατικῆς ἐκπαιδευτικῆς πολιτικῆς. "Ἢδη ἔχει ἀρχίσει ὁ ἀγώνας τῶν καθηγητῶν καὶ ἐδῶ χρειάζεται νὰ προωθηθεῖ μιὰ ἀδιάκοπη συνεργασία μὲ τοὺς μαθητὲς γιὰ μιὰ καλύτερη παιδεία.

γ) Νὰ χτυπηθεῖ καὶ νὰ σπάσει ἡ τρομοκρατία ποὺ προσπαθοῦν νὰ ἐπιβάλλουν οἱ ἀντιδραστικὲς διευθύνσεις τῶν σχολείων ἀπὸ ἓνα σωστὰ προσανατολισμένο καὶ δυναμικὸ μαθητικὸ κίνημα.....,

Σ', αὐτὸ τὸ στάδιο εἶναι ἀνάγκη ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν ἐκπαίδευση νὰ γίνεται μὲ τὴν ἐνότητα ὅλων τῶν δυνάμεων, καθηγητῶν, φοιτητῶν, μαθητῶν γιὰ νὰ μπεῖ φραγμὸς στὰ ἀντιδραστικὰ σχέδια, γιὰ νὰ πραγματοποιηθοῦν οἱ στόχοι

για έκδημοκρατισμό και έκσυγχρονισμό τῆς Παιδείας. Οἱ στόχοι αὐτοὶ εἶναι

1. Πάλῃ κατὰ τῆς κοινωνικῆς διάκρισης στὸ ἐκπαιδευτικὸ μας σύστημα καὶ κατὰ τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ.

2. Νὰ μποῦν οἱ βάσεις γιὰ τὴ σύνδεση τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος μὲ τὴν παραγωγή καὶ τὴν προοπτικὴ ταχύρρυθμης καὶ ὀλόπλευρης ἀνάπτυξης τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων μὲ γνώμονα τὰ λαϊκὰ συμφέροντα. Ἀναλυτικὰ:

α) Εἰδίκευση πραγματικὴ σ' ὅλους τοὺς κλάδους

β) Γενικὴ δημοκρατικὴ - ἀνθρωπιστικὴ μόρφωση

γ) Δημοκρατικὴ ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση ποὺ θὰ συνενώνει τὴν γενικὴ ἀνθρωπιστικὴ παιδεία μὲ τὴν πολυτ. εἰδικὴ ἐκπαίδευση

3. Νὰ ξεκινήσει μιὰ ἐκστρατεία γιὰ τὴν καθιέρωση τῆς δημοτικῆς σὰν ἐπίσημης γλώσσας.

4. Αὐξηση δαπανῶν γιὰ τὴν ἐκπαίδευση μὲ σπουδαστικὸ ἔλεγχο στὴν κατανομὴ τους.

5. Ἐξάλειψη τῆς ἀντιδραστικῆς ἰδεολογίας καὶ τοῦ ἀπαρχαιωμένου θεομικοῦ πλαισίου.

6. Βασικὸ κορμὸ τῆς νέας δημοκρατικῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρύθμισης θὰ ἀποτελέσει ὁ ἐκπαιδευτικὸς

Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ ἀπαιτοῦνται:

α) ἀναμόρφωση τῶν παιδαγωγικῶν ἀκαδημιῶν.

β) Εἰδικὲς γιὰ καθηγητὲς Μ.Ε.

γ) Ἀμεση ἀνύψωση τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐκπαιδευτικῶν μὲ τὴν ἱκανοποιητικὴ αὐξηση τῶν ἀποδοχῶν τους.

δ) Οὐσιαστικὴ ἐλευθερία διδασκαλίας καὶ γνώμης.

Οἱ παραπάνω στόχοι μαζί μὲ τὰ δικά μας προγράμματα ἀλλαγῶν γιὰ τὸ κάθε ἐπὶ μέρος πρόβλημα καὶ γιὰ ὅλη τὴν ἐκπαίδευση γενικώτερα θὰ εἶναι ἡ βάση γιὰ τὴν μαζικότητα καὶ τὴν δυναμικότητα τοῦ Φ. καὶ Μ. κινήματος, τῆς προσπάθειας τῶν καθηγητῶν στὴν συμβολὴ τους στὴ γενικώτερη λαϊκὴ πάλῃ γιὰ τὴν πρόοδο.

στὸ ἐπόμενο:

ΠΡΕΠΕΙ ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ (ΚΑΙ ΠΩΣ;) ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ;

ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΠΟΡΝΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Ἡ “ΕΥΝΟΥΧΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ,,

Τοῦ ΜΙΧΑΛΗ ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Ἐκ τῶν χρόνιων τῆς δικτατορίας γινόνταν ἐξαγωγὲς ἐλληνικῶν πορνῶν μὲ γνωστὸς Ἑλληνίδες καὶ Ἑλληνες ἠθοποιούς - ποὺ παρουσιάζονταν φυσικά, μὲ διαφορετικὰ ὀνόματα. Στὴν ἐλληνικὴ κινηματογραφικὴ παραγωγή τοῦ '74-75 οἱ ταινίες πορνῶν ξεπέρασαν τὸ 80%. Ἐντεκα τέτοιες ἐλληνικὲς ταινίες προβλήθηκαν σὲ 243 συνολικὰ χώρες καὶ ἀποκόμισαν 821.000 δολλάρια κέρδος, τὴν ἴδια στιγμή πού ὁ «Θίασος» δὲν ἐκπροσωπεῖ ἐπίσημα τὴν Ἑλλάδα στὸν διεθνή χώρο.

Στὸ διάστημα ἀπὸ τὴν μεταπολίτευση καὶ δῶθε, τὸ ἐμπορικὸ κύκλωμα τοῦ θεάματος καὶ τύπου, ὅπου μονοπωλικὴ θέση κατέχει ὁ ἐμπορικὸς καὶ ὄχι ποιητικὸς κινηματογράφος, μᾶς σερβίρει πλουσιοπάροχα τὸ σχετικὰ καινούργιο γιὰ τὴν ἐλληνικὴ κοινωνία «φροῦτο»: τίς ταινίες πορνῶν. Ἐπίσης ἀνεύθυνες τυπογραφικὲς ἐπιχειρήσεις κυκλοφοροῦν πορνοφυλλάδια-περιοδικὰ προσθέτοντας ποικιλίες στὰ ἀλλοδαπὰ πορνογραφήματα (ποὺ ἀναμφισβήτητα, τουλάχιστον ἔχουν κάποια ἔχνη καλλιτεχνίας).

Α. Ἡ σκοπιμότητα

Μέχρι σχεδὸν τὴν περασμένη δε-

καετία, ἡ σεμνότυφη ἐλληνικὴ κοινωνία δὲν ἄφηνε νὰ μπεῖ οὔτε χιλιοστόμετρο γυμνὸ τόσο στὸν τύπο, ὅσο καὶ στὸ θεάμα. Ἐτσι ἡ σεμνοτυφία τῆς παλιότερης ἐλληνικῆς κοινωνίας ἄφησε τὴν Ἑλληνίδα καὶ τὸν Ἑλληνα ἀθωοράκιστους στὸν ἐπερχόμενο ἀλλεπάλληλο βομβαρδισμὸ μὲ τίς σεξο-βόμβες τοῦ ἐμπορικοῦ κυκλώματος.

Ἄλλὰ, δὲν φταίει μονάχα ἡ σεμνοτυφία τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας. Πολὺ περισσότερο, ἴσως κύρια, εὐθύνονται μηχανισμοὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ποὺ στὸ σημερινὸ μας θέμα ἔχουν τὸ ἓνα κάποιο πρόσωπο τοῦ ἐμπορικοῦ κυκλώματος τύπου καὶ θεάματος.

Στὴν ἀρχή, ἡ διαφήμιση κυρίως τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων ἔκανε χρῆση ἀλόγιστη καὶ χυδαία τοῦ γυμνοῦ γιατί τὰ προϊόντα τῆς βιομηχανικῆς ἐπανάστασης ἔπρεπε νὰ πουληθοῦν. Καὶ γιὰ νὰ πουληθοῦν ἔπρεπε νὰ ἐρεθίσουν τοὺς ἀγοραστὲς.

Στὴν φάση αὐτὴ τὸ γυμνὸ χρησιμοποιήθηκε ὡς ἐμπορικὸ ὄπλο καὶ πέτυχε στὸν στόχο του: νὰ συμβάλει δηλαδὴ στὴν μετατροπὴ τῶν μὴ ἀνεπτυγμένων κοινωνιῶν σὲ καταναλωτικὲς. Μὲ τελικὸ ἀποτέλεσμα τὴν

οικονομική εξάπλωση τῶν ξένων και πολυεθνικῶν κεφαλαίων, δηλαδή τὸ οἰκονομικὸ φέμωμα τῶν ἀναπτυσσόμενων χωρῶν. Ἡ φάση αὐτὴ κυρίως ἐξελίχθηκε στὴν πρώτη πενταετία τῆς περασμένης δεκαετίας.

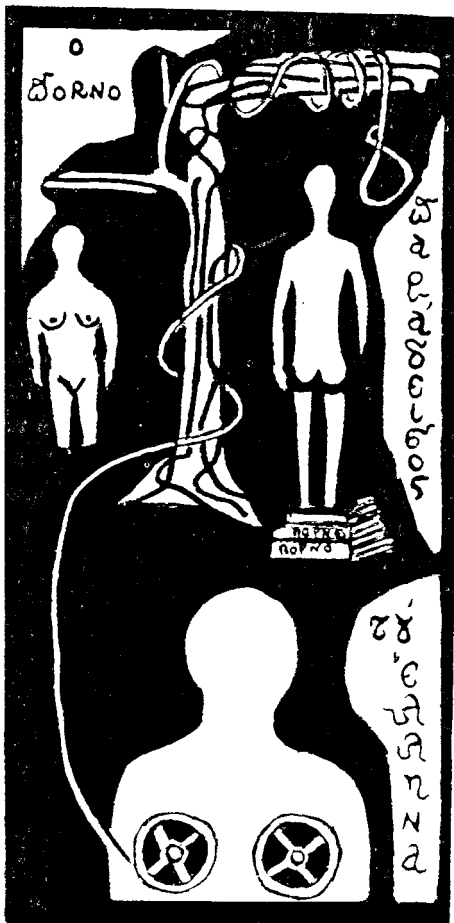
Στὴν δεύτερη πενταετία ἔχουμε περάσει δεύτερη φάση - ποὺ συνεχίζεται και σήμερα - ὅπου τὸ γυμνικὸ-πορνὸ χρησιμοποιεῖται σὰν πολιτικὸ ὄπλο, μὲ στόχο τὴν ιδεολογικὴ φέμωση τῶν καταναλωτικῶν και

νονιῶν. Γιατὶ τώρα ἀρχίζει νὰ ξεφουσκώνει τὸ ὑπερτροφικὸ μπαλόνι τῆς βιομηχανικῆς ἐπανάστασης ποὺ δὲν ἔφερε οὔτε τὴν εὐημερία, οὔτε τὴν εὐτυχία στοὺς λαοὺς τῆς γῆς (μονάχα βία, πόλεμο, θάνατο και πείνα). Στὴν φάση αὐτὴ, ὁ ἀγρότης στὸ χωριό, ὁ μικροῦπάλληλος και ὁ ἐργάτης στὴν πόλη, μέσα στὴν στύση τους ξεχνοῦν τὴν καταπίεσή τους, τὴν πείνα, τὴν ἰσότηρα τῶν φύλων, τὰ δικαιώματά τους. Νά, λοιπόν, ἡ σκοπιμότητα. Νά, λοιπόν, πῶς εὐνοουχίζεται ὁ "Ἕλληνας.

Β. Γιατὶ τὰ δέχεται ὁ λαὸς

Σὲ πολλὲς εὐρωπαϊκὲς χῶρες (Σουηδία, Δανία κλπ) ἀπὸ χρόνια τώρα διδάσκεται ἡ σεξουαλικὴ ἀγωγή στὰ σχολεῖα εἴτε σὰν ξεχωριστὸ μάθημα, εἴτε σὲ συνδυασμὸ μὲ ἄλλα μαθήματα. Ἔτσι οἱ λαοὶ αὐτοὶ μὲ πολὺ διαφορετικὸ πνεῦμα ἀντιμετωπίζουν και δέχονται τὰ πορνογραφήματα ποὺ κυκλοφοροῦν ἀπὸ χρόνια και ἐκεῖ ἀσταμάτητα.

Στὴν Ἑλλάδα, ἡ σεξουαλικὴ παιδεία δὲν δίνεται οὔτε στὰ σχολεῖα, οὔτε ἀπὸ τοὺς γονεῖς (ὑπάρχουν και ἐξαιρέσεις) παρὰ μονάχα ἀφήνονται στὶς παρέες (ἀνέκδοτα, ἱστορίες, ἐρωτικὲς ἐμπειρίες ἄλλων) πρᾶγμα ποὺ κατὰ κανόνα παραμορφώνει τὴν ἀλήθεια. Ἡ μόνη σεξουαλικὴ ἐνημέρωση ποὺ γίνεται συνήθως ἀπὸ τοὺς γονεῖς (στ' ἀγόρια ὅτι ὑπάρχουν ἀφροδίσια νοσήματα και πρέπει νὰ προσέχουν, στὰ κορίτσια λίγα σχετικά μὲ τὴν ἐμμηνο ρύση ποὺ πρόκειται νὰ ἔχουν) ἀφήνει πρόσφορο ἔδαφος στὴν διατήρηση τῶν σε-

ζουαλικῶν ταμπού. Καὶ ἄς ἔχει διαπιστωθεῖ πὼς ἡ λειτουργία ἑνὸς ταμπού ἐξαναγκάζει τοὺς ἀνθρώπους σὲ κονφορμιστικὴ συμπεριφορὰ γιὰ τὸ συμφέρον μιᾶς ὀρισμένης τάξης καὶ ὅτι τὰ σεξουαλικά ταμπού προκαλοῦν ἀναστολές στὴ σκέψη ὀφελώντας ἔτσι πάλι μιὰν ὀρισμένην τάξιν (Α. Γκούα, Σεξουαλικότητα καὶ πορνογραφία, 1971). Καὶ ἡ λειτουργία τῶν σεξουαλικῶν ταμπού δὲν εἶναι ἄσχετη μὲ τὴν οἰκονομικὴ ἐξάρτηση τῶν λαῶν δὲν εἶναι ἄσχετη μὲ τὶς οἰκονομικὲς δυσκολίες τοῦ μεγαλύτερου τμήματος τοῦ λαοῦ μας (πού ἀμοίβεται σὲ τέτοιο βαθμὸ ὥστε νὰ μπορεῖ σωματικὰ μονάχα νὰ ἐργάζεται). Καὶ οἱ οἰκονομικὲς δυσκολίες τοῦ λαοῦ δὲν εἶναι ἄσχετες μὲ τὴν ἔλλειψη γενικῆς μόρφωσης, τὴν κούραση καὶ τὸ ἄγχος γιὰ τὴ ζωὴ σὲ συνάρτηση μὲ τὴν ἀκριβεία τῆς καλῆς ψυχαγωγίας (πανάκριβα θέατρα, δίσκοι, βιβλία).

“Ὅλα αὐτά, λοιπόν, ἐξηγοῦν γιατί πέφτει ὁ Ἕλληνας θύμα τοῦ πορνό, γιατί γεμίζουν οἱ κινηματογραφικὲς αἴθουσες σὲ ταινίες αὐτοῦ τοῦ εἶδους.

Γ. Πῶς θ' ἀντιδράσουμε

Τὸ σεξουαλικὸ ἔνστικτο εἶναι μιὰ πολὺ ἰσχυρὴ δύναμη ζωῆς καὶ δὲν καταπνίγεται μὲ κανένα περιορισμὸ οὔτε καὶ παύει νὰ ὑπάρχει ἂν κλείσουμε τὰ μάτια καὶ κάνουμε πὼς τὸ ἀγνοοῦμε, οὔτε ἀκόμα ἂν τὸ καταπιέσουμε (στὴν ἐποχὴ πού χρησιμοποιοῦντο οἱ ζῶνες ἀγνότητας, οἱ κλειδαράδες πού ἐφτειαχναν ἀντικλείδια ἔκαναν χρυσὲς δουλειές).

Δὲν χρειάζεται νὰ γίνεῖ καμία ἀπαγόρευση στὴν διάδοση καὶ κυκλοφορία τῶν πορνοκατασκευασμάτων, οὔτε νὰ θεσπισθεῖ εἰδικὴ φορολογία, ὅπως προτάθηκε πρὶν λίγο καιρὸ στὴν Βουλὴ.

Μονάχα μὲ τὴν κατάλληλη, υπεύθυνα καὶ ἐπιστημονικὴ διαφώτιση ὅλα αὐτὰ θὰ πάψουν νὰ ἐρεθίζουν, νὰ προκαλοῦν καὶ νὰ συγκεντρώνουν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ.

Κι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἀρχίσει ἀπὸ τὶς διάφορες πολιτιστικὲς ὀργανώσεις, ἀπὸ τὶς γυναικεῖες ὀργανώσεις (μιὰ καὶ ἡ πορνοθύελλα τὶς θέλει νὰ τὶς παρουσιάζει σὰν σεξουαλικά ἀντικείμενα), τοὺς ἰατρικοὺς συλλόγους (μιὰ καὶ αὐτοὶ μποροῦν πιὸ ἐπιστημονικὰ καὶ υπεύθυνα νὰ διαφωτίσουν γιὰ τὸ σέξ).

Δ. Ἡ θέση τῆς Ἐνωσῆς Φοιτητῶν-Σπουδαστῶν Ν. Σερρῶν

Τέσσερις στοὺς ἕξι κινηματογράφους στὴν πόλη τῶν Σερρῶν φέρνουν ταινίες πορνό κάθε βδομάδα. Γιὰ ταινίες ποιότητος οὔτε λόγος ἂν ἐξαίρεσει κανεὶς τὶς σποραδικὲς ποιοτικὲς προβολές τοῦ ἐπιμορφωτικοῦ σεραϊκοῦ ὁμίλου. Μόνιμο θέατρο δὲν ὑπάρχει (ἡ Λάρισα, ἡ Ξάνθη ἔχουν ἀποκτήσει), οἱ θιάσοι πού περνοῦν πανάκριβοι καὶ παρουσιάζουν συνήθως φτηνὲς καὶ ρηχὲς ἐπιθεωρήσεις.

Ἐπειδὴ τὸ σεξουαλικὸ πρόβλημα δὲν εἶναι ξεκομμένο ἀπὸ τὰ προβλήματα τοῦ πνεύματος καὶ τῆς τέχνης, ἡ Ε.Φ.Σ.Ν.Σ. πέρα ἀπὸ τὴν διοργάνωση ὁμιλιῶν καὶ συζητήσεων μὲ

ειδικούς για την σεξουαλική διαφώτιση, θά μπορούσε σέ συνεργασία με τούς δήμους και τίς πολιτιστικές οργανώσεις του νομού μας, νά ξεκινήσει προσπάθεια για την δημιουργία σεραϊκού θιάσου με έρασιτέχνες ήθοποιούς πού νά παρουσιάζει ένα ή δύο έργα τού χρόνου στην πόλη των Σερρών, στίς κωμοπόλεις, στα χωριά, σέ εργοστάσια, ακόμη και στόν άνοιχτό χώρο ένός χωραφιού.

Θά μπορούσε επίσης μέσα στην ΠΑΡΟΥΣΙΑ νά διαθέτει λίγο χώρο όπου θά παρουσιάζει μερικέσ καλέσ ταινίες και νά τίς συστήνει στούς αναγνώστες. 'Ακόμη, σέ συνεργασία με τόν φοιτητικό "Όμιλο θεάτρου και "Όμιλο θεάτρου και Κινηματογράφου τής Θεσσαλονίκης (ΦΟΟΚ) και με τόν Σεραϊκό 'Επιμορφωτικό "Όμιλο νά φέρνει και νά προβάλει πιό συχνά αξιόλογες ποιοτικές ταινίες σέ όλόκληρο τού νόμο.

Ἑλληνογραφία

'Από τόν συμπατριώτη μας Γ. Κουτλίδη πού μένει στην 'Αθήνα, πήραμε και δημοσιεύομε τήν παρακάτω έπιστολή.

'Αγαπημένοι μου συμπατριώτες

Πήρα τού τρίτο τεύχος του περιοδικού σας και με βαθειά ίκανοποίηση τού διάβασα.

Τά προβλήματά σας είναι τά αιώνια προβλήματα των σπουδαστών και των ανθρώπων, τού αιώνιο πρόβλημα των καταπιεσμένων.

Είναι καιρός τώρα πού σκόπευα νά σάς γράψω και δέν εύρισκα καιρό, δοσμένος, στόν, ίδιο με σάς, άγώνα άπ' τά μαθητικά μου χρόνια, και άποσχολημένος με τήν βελτίωση τής προσωπικής μου κατάστασης πού πολεμημένη 15 χρόνια τώρα άπ' τήν άδυσόπητη αντίδραση πρέπει κι αύτη νά όρθοποδήσει. "Εκλεψα λίγο χρόνο και σάς γράφω:

Πριν άπό είκοσαριά χρόνια είχα κάνει μιá προσπάθεια για τήν όρ-

γάνωση μιανού σωματείου σαν τήν ένωσή σας στην άγαπημένη μου πόλη των Σερρών. Δέν βρήκα τότε καμμιá κατανόηση.....

Πέροντας τώρα τού περιοδικό σας είναι τόση ή άγαλιάσή μου πού δέν μπορώ ούτε νά τού κριτικάρω. "Εχω τέτοια προκατάληψη με τού μέρος σας πού τή δουλειά σας τήν βλέπω άριστουργηματική.

Σάς στέλνω τήν συνδρομή μου και σάς παρακαλώ νά μου γράψετε τίς διευθύνσεις και τά τηλέφωνα των μελών σας πού σπουδάζουν έδω για νά επικοινωνήσω μαζί τους. Με τήν έλπίδα πώς θά με δεχτήτε για συνεργασία

Με πολύ άγάπη

Γ. Κουτλίδης

'Αθήνα

18-12-75

Η ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Τοῦ ΓΡΗΓΟΡΗ ΜΙΔΓΙΑΛΗ

Ἀρχίζοντας μιὰ προσπάθεια γιὰ καθιέρωση οικονομικῆς στήλης στὴν ΠΑΡΟΥΣΙΑ δημοσιεύουμε τὸ παρακάτω ἄρθρο συναδέλφου μὲ τὴν προσδοκία ν' ἀρχίσῃ διαλογὸς πάνω στὸ θέμα ποὺ θίγει, ἀλλὰ καὶ γενικώτερα ἀκόμα οικονομικὰ θέματα.

Ἐννοεῖται φυσικὰ πὼς οἱ θέσεις ποὺ ὑποστηρίζονται στὸ ἄρθρο εἶναι προσωπικὲς καὶ ἐκφράζουν μόνον προσωπικὲς γνώμες τοῦ συναδέλφου.

Τὰ τελευταῖα χρόνια καὶ συγκεκριμένα μετὰ τὸν Β' παγκόσμιον πόλεμον, ἔγιναν σοβαρὲς ἀλλαγὲς στὴ γεωργία. Ἀναπτύχθηκαν οἱ μορφὲς ἐκμετάλλευσης στὴ γεωργία κατὰ τὸ πρότυπο τῶν κεφαλαιοκρατικῶν χωρῶν, μειώθηκε αἰσθητὰ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγροτικῶν μικρῶν νοικοκυριῶν, αὐξήθηκε ὁ βαθμὸς ἐκμηχάνισης τῶν ἀγροτικῶν ἐργασιῶν, καθὼς καὶ ἡ ποσότης χημικῶν λιπασμάτων. Βέβαια αὐτὰ δὲν σημαίνουν ὅτι ἡ γεωργία σημείωσε τὴν ἀναμενόμενη πρόοδο. Ἀντίθετα ἡ κατὰ μέσο ὄρον ἀνάπτυξη κατὰ τὴν τελευταῖα πενταετία σημείωσε σοβαρὴ πτώση ἀπὸ 4% σὲ 1,8%.

Τὸ 1971 ἡ γεωργικὴ γῆ ὑπολογιζόταν σὲ 39.095.000 στρέμματα καὶ ἀντιπροσώπευε τὰ 29,7% τῆς συνολικῆς ἐπιφάνειας τῆς Ἑλλάδας. Ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐπιφάνεια 7.800.000 στρέμματα εἶναι ἀρδευόμενα. Προπολεμικὰ, ἡ ἀρδευόμενη ἐπιφάνεια ἦταν 2.600.000 στρέμματα.

Ἡ φτώχῃ καὶ μεσαία ἀγροτιά χτυπήθηκε ἀπὸ τὴν πολιτικὴ τοῦ ἐπίσημου κράτους καὶ ιδιαίτερα τῆς χούντας. Ἐνισχύθηκαν τὰ κεφαλαιοκρατικὰ στοιχεῖα δηλαδὴ ἀναπτύχθηκε ἡ μεγάλη μηχανοποιημένη ἀγροτικὴ παραγωγὴ μὲ ἀποτέλεσμα τὴν καταστροφὴ τῶν μικρῶν νοικοκυριῶν ποὺ δὲν ἦταν σὲ θέση νὰ χρησιμοποιήσουν τὰ νέα τεχνικὰ μέσα καὶ νὰ ἀντέξουν στὸ συναγωνισμό. Μεγάλῃ μηχανοποιημένη ἀγροτικὴ παραγωγὴ σημαίνει συγκέντρωση τῆς παραγωγῆς στὰ χέρια λίγων. π.χ. στὶς Η.Π.Α. τὰ τελευταῖα 18 χρόνια καταστράφηκαν τὰ μισὰ σχεδὸν ἀγροτικὰ νοικοκυριά. Τὸ σχέδιον τεχνικῆς ἀνασυγκρότησης τῆς Ε.Ο.Κ. προβλέπει μέχρι τὸ 1980 τὴν μείωση τῶν ἀγροτικῶν νοικοκυριῶν στὸ μισό. Ἔτσι ἐπιταχύνθηκε ἡ ψυχὴ τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ ἀπὸ τὸ χωριό.

Τὸ ρεῦμα τῆς ἀστυφυλίας ἦταν μεγάλο. Ἡ μετανάστευσις ἔφθασε στὸ ἀνώτερον σημεῖο, τὰ χωριά ἐρήμωσαν. Ἡ ἀγροτικὴ παραγωγὴ ἔμεινε στάσιμη.

Συγκεκριμένα στὴν περίοδο 1961-1971 τὸ 1/5 τοῦ πληθυσμοῦ ἐγκατέλειψε τὴν ὑπαιθρον. Σὲ μεγάλο βαθμὸ αὐτὸ εἶναι μιὰ νομοτέλεια ποὺ ὀφείλεται μεταξὺ ἄλλων καὶ στὴν ἐκμηχάνισις τῆς γεωργίας. Ἡ ἐκμηχάνισις στὴ γεωρ-

για σημαίνει πώς χρειάζονται λιγότερα έργατικά χέρια για την καλλιέργεια τής ίδιας γής και αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να περισφύουν έργατικά χέρια στο χωριό. Αυτό το περίσφυμα ήταν τόσο μεγάλο πού δέν μπόρεσε να απορροφηθεῖ από τή βιομηχανία, έτσι αναγκαστικά πήρε τόν δρόμο τής μετανάστευσης όπου τά ξένα μονοπώλια τούς χρειάζονται γιατί τούς πλήρωσαν λιγώτερο από τούς ντόπιους εργάτες. Θα μπορούσαμε μάλιστα να υποστηρίξουμε ότι αυτή ή έξαγωγή έργατικών χεριών για τά δυτικοευρωπαϊκά και αμερικανικά μονοπώλια ήταν και ένα είδος προϋπόθεσης για τήν εκβιομηχάνιση τής Ελλάδας στο πρότυπο πού βόλευε αυτά τά μονοπώλια.

Χαρακτηριστικό τόν παράδειγμα τών καπνοκαλλιεργητών πού στή περίοδο 1967-1972 από 174.000 μειώθηκαν σε 94.000. Παρόμοια μείωση παρατηρούμε και σ' άλλους γεωργικούς κλάδους και ιδιαίτερα στήν κτηνοτροφία. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να μειωθεῖ σημαντικά ή παραγωγή στους αντίστοιχους κλάδους.

Από όλα αυτά προκύπτει ότι δέν υπάρχει άρμονική ανάπτυξη όλων τών κλάδων τής εθνικής οικονομίας και γιαυτό υπεύθυνο είναι τόν κράτος. Και αυτό γιατί με τήν εκτόπιση τής μικρής παραγωγής, στους αγρότες πού αναγκάζονται να φύγουν από τήν ύπαιθρο, τόν κράτος, δέν μπορεί να εξασφαλίσει εύκαιρίες απασχόλησης στή βιομηχανία.

Στή γεωργική παραγωγή υπάρχει μιá σχετική ανάπτυξη, τόν βιοτικό επίπεδο τών αγροτών στα τελευταία χρόνια αντί για βελτίωση σημείωσε πτώση. Αιτίες γι' αυτό ήταν οι τιμές συγκέντρωσης πού ήταν κάτω από τόν κόστος παραγωγής, ή πολύ μεγάλη φορολογία, ή παροχή δανείων από τήν Α.Τ.Ε. με δυσμενείς όρους. Έτσι τόν 1960 τόν μέσο κατά κεφαλή αγροτικό εισόδημα αντιπροσώπευε τά 55% τού (άστικού εισοδήματος), τόν 1970 μειώθηκε στα 44% και στα τελευταία 4 χρόνια ή διαφορά αυτή αυξήθηκε ακόμα περισσότερο. Μερικές περιοχές ζούν (εκτός ευρωπαϊκού πολιτισμού) «οικονομικός ταχυδρόμος» 1970).

Από όλες τις απόψεις, ή ελληνική γεωργία βρίσκεται σε χαμηλότερο επίπεδο σε σύγκριση με τή γεωργία τών χωρών τής Ε.Ο.Κ. Άρκει να αναφέρουμε τά εξής στοιχεία:

α) Τόν 1972 ή στρεμματική απόδοση σιταριού στήν Ελλάδα ήταν 212 κιλό, ενώ στις χώρες τής Ε.Ο.Κ. πάνω από τόν διπλάσιο.

β) Η μέση παραγωγή γάλακτος μιās αγελάδας στήν Ελλάδα είναι περίπου 1190 λίτρα ενώ στις χώρες τής Ε.Ο.Κ. πάνω από 3000 λίτρα.

γ) Τεράστια διαφορά υπάρχει επίσης στο βαθμό εκμηχάνισης και χρησιμοποίησις χημικών λιπαμτων.

Όλα αυτά δείχνουν ότι δέ περίπτωση πού ή χώρα μας ένταχθεῖ πλήρως στήν Ε.Ο.Κ., ή ελληνική γεωργία δέν μπορεί να άντέξει στον άνταγωνισμό

τῆς γεωργίας τῆς κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ οἱ συνέπειες θὰ εἶναι καταστρεπτικὲς γιὰ τὸν Ἕλληνα ἀγρότη.

Χρόνια τώρα παρατηροῦμε τὸ φαινόμενο νὰ μειώνεται τὸ εἰσόδημα τῶν καλλιεργητῶν ἐνῶ αὐξάνουν τὰ κέρδη τῶν μεσαζόντων, τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων πού ἐπεξεργάζονται τὰ γεωργικὰ προϊόντα. Αὐτὸ ὀφείλεται κύρια στὴν πολιτικὴ τῶν τιμῶν συγκέντρωσης τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων πού συχνὰ βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὸ κόστος παραγωγῆς. Γιὰ νὰ γίνω σαφέστερος θὰ χρησιμοποιήσω ἓνα παράδειγμα: Ἄς πάρουμε τὸ πρόβλημα τοῦ βαμβακιοῦ. Δυὸ χρονιὲς τώρα συνεχῶς τὰ κέρδη τῶν βιομηχανικῶν βαμβακιῶν αὐξάνονται ἐνῶ τὸ εἰσόδημα τῶν βαμβακοκαλλιεργητῶν συμπιέζεται. Ἄς βάλουμε τὰ πράγματα στὴ σειρά. Τῆ στιγμῆ τῆς συγκομιδῆς ἡ κυβέρνησις προκειμένου νὰ δημιουργήσῃ ἐντυπώσεις στοὺς καλλιεργητὲς καὶ νὰ ἀποσπάσῃ τὴν προσοχὴ τοὺς ἀπὸ τὸ κύριο θέμα τῆς τιμῆς, καταρτίζει νομοσχέδιο, τὸ ὁποῖο κατὰ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τῶν ἀρμοδίων προβλέπει τὴν διερεύνηση τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ὄργανισμοῦ Βάμβακος. Ὅποιαδήποτε ἀλλαγὴ στὶς ἀρμοδιότητες τοῦ ὄργανισμοῦ Βάμβακος, δὲν θὰ βελτιώσῃ τὴ σημερινὴ δυσχερῆ θέση τοῦ προϊόντος, ἐφ' ὅσον ἡ διοίκησις αὐτοῦ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο Γεωργίας καὶ ἡ συμμετοχὴ τῶν καλλιεργητῶν θὰ εἶναι εἰκονικὴ. Τώρα στὴ διοίκησις τοῦ ὄργανισμοῦ Βάμβακος μετέχουν κατ' ἀποκλειστικότητα οἱ βιομήχανοι καὶ ἐπιχειρηματίες. Πρόεδρος ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένει ὁ κ. Κατσάμπας, κύριος μέτοχος τῆς Πειραικῆς Πατραϊκῆς Βιομηχανίας Βάμβακος Α.Ε. τῆς ὁποίας τὰ καθαρὰ κέρδη στὴν περίοδο 1973 ἀνέβηκαν στὸ δυσθεώρητο ὕψος τῶν 133,6 ἑκατομμυρίων. (Ὁ σημερινὸς ὑπουργὸς Δημοσίων Ἔργων κ. Στράτος ἦταν ὁ διευθυντὴς αὐτῆς τῆς μεγάλης βιομηχανίας).

Σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα τοῦ Ὄργανισμοῦ Βάμβακος τὸ ὕψος τῆς φετεινῆς παραγωγῆς σύσπορου βαμβακιῶν θὰ φθάσῃ τοὺς 350.000 τόνους, ὅσο καὶ κατὰ τὴν προηγούμενη περίοδο, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι μειώθηκε ἡ καλλιεργηθεῖσα ἔκταση κατὰ 200.000 στρέμματα. Πάντα κατὰ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ Ὄργανισμοῦ, τὰ ἀποθέματα ἐκκομισμένου βαμβακιῶν τῆς 1ης Αὐγούστου 1975 ἦταν 50.052 τόνοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους 27.809 τόνοι βρίσκονται στὶς ἀποθῆκες τῶν βιομηχανικῶν, 13.876 βρίσκονται στὶς ἀποθῆκες τῶν Συνεταιριστικῶν ὀργανώσεων καὶ 8154 στὰ χέρια τῶν παραγωγῶν.

Οἱ βιομηχανίες Βάμβακος ἔχουν δημιουργήσῃ ἓνα γιγαντιαῖο κύκλωμα πού ληστεύει τὸ μόχθο τῶν καλλιεργητῶν. Μιὰ χαρακτηριστικὴ εἰκόνα τῶν ὑψηλῶν κερδῶν τῶν κλωστοῦφαντουργικῶν ἐπιχειρήσεων δίνουν τὰ παρακάτω στοιχεῖα πού περιέχονται στοὺς ἰσολογισμοὺς τοὺς:

1 «Πειραικὴ - Πατραϊκὴ Α.Ε.»

κέρδη: 133,5 ἑκατ. δραχμές.

2. «Αἰγαῖον Κλωστοῦφαντήρια Α.Ε.»

κέρδη καθαρὰ τὸ 1973: 96 ἑκατ. δραχ.

3. «Κλωστήρια Ναούσης Α.Ε.»
καθαρά κέρδη: 66 εκατ. δραχ.
4. «ΒΕΛΚΑ κλωστήριον Α.Ε.»
κέρδη: 46,9 εκατ. δραχ.
5. «BOMBΥΞ Α.Ε.»
κέρδη: 45,5 εκατ. δραχ.
6. «Κλωστοβιομηχανία Έλλάδος Α.Ε.»
κέρδη: 42,2 εκατ. δραχ.
7. «Κλωστήρια Άττικῆς Α.Ε.»
κέρδη: 24 εκατ. δραχ.
8. «Βαμβακουργία Βόλου Α.Β.Ε.Τ.Ε.»
κέρδη 9,8 εκατ. δραχ.
9. «Ελαιουργία - Βαμβακουργία Θεσ/νίκης Α.Ε.»
κέρδη: 23,3 εκατ. δραχ.

Παρά τὴν αὐξημένη φέτος κατὰ στρέμμα ἀπόδοση, τὸ κόστος καλλιέργειας σύμφωνα μὲ στοιχεῖα τῶν καλλιεργητῶν, εἶναι μεγαλύτερα, τοῦλάχιστο κατὰ 30% ἀπὸ τὴν προηγούμενη περίοδο, πού εἶχε ἐπίσημα ἀναγνωρισθεῖ σὲ 10,40 δραχ. κατὰ κιλό. Ἡ διάθεση τῆς φετινῆς σοδειᾶς θὰ ἀντιμετωπίσει ἐξαιρετικὲς δυσκολίες, ἀπὸ τὸ κύκλωμα ἐμπορίας καὶ βιομηχανοποίησης γιατί ἐλέγχονται ἀπὸ μεγάλα μονοπώλια.

Τὸ κύριο αἶτημα τῶν βαμβακοκαλλιεργητῶν σήμερα εἶναι ὁ καθορισμὸς τιμῆς πού νὰ καλύπτει τὸ αὐξημένο κόστος καλλιεργείας καὶ νὰ ἀφήνει ἕνα λογικὸ περιθώριο κέρδους γιὰ τοὺς καλλιεργητὲς καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν ὑψηλῶν κερδῶν τῆς κλωστοῦφαντουργίας. Ἡ τροποποίηση τοῦ ὄργανισμοῦ βάμβακος ἀπο λέπει στὴ δημιουργία σύγχυσης στοὺς καλλιεργητὲς, νὰ τοὺς ἀποπροσανατολίσει στοὺς στόχο τους πού εἶναι ἡ διασφάλιση τοῦ μόχου τους. Ἐνα στοιχεῖο πού δείχνει τὴν ἐμμετάλλευση τοῦ Ἑλληνα ἀγρότη εἶναι ἡ τιμὴ συγκέντρωσης τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων σὲ σύγκριση μὲ τὴ διεθνή ἀγορά. Π.χ. πέρυσι ἡ τιμὴ τοῦ σιταριοῦ ἀπὸ 3,10 δραχ. τὸ κιλό ἔφθασε σὲ 4,30. Τοῦ καλαμποκιοῦ ἀπὸ 3 δραχ. στὶς 4 δραχ. τὸ κιλό. Στὴν διεθνή ἀγορά στὴν ἴδια περίοδο ἡ τιμὴ τοῦ σιταριοῦ ὑπερδιπλασιάστηκε καὶ τοῦ καλαμποκιοῦ αὐξήθηκε κατὰ 80%.

Ἀπὸ τὴν σύντομη ἐξέταση τῶν διαρθρωτικῶν ἀλλαγῶν, πού σημειώθηκαν στὸν τομέα τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας διαπιστώνεται ὅτι ἡ παρέμβαση τοῦ κράτους γίνεται μὲ πολλοὺς τρόπους, πρὸς ὄφελος τῶν ξένων καὶ ντόπιων μονοπωλίων καὶ σὲ βάρος τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου.

Τὸ γραφεῖο τοῦ συλλόγου στὴν Θεσσαλονίκη εἶναι στὴν ὁδὸ Β. Ἡρακλείου 36 - 3ος ὄροφος ἀρ. γραφείου 5. λειτουργεῖ: Δευτέρα-Τετάρτη-Παρασκευὴ καὶ ὥρες 6-8 μ.μ.

● 'Επιμορφωτικός Σερραϊκός "Ομίλος» πού ιδρύθηκε πριν από ένα περίπου χρόνο, έχει να παρουσιάση πλούσια δραστηριότητα στον πνευματικό χώρο τῆς πόλης μας γεγονός πού μέ χαροποιεῖ διπλά μιὰ καί ἀπ' τὸ πρῶτο τεύχος τοῦ περιοδικοῦ μας πρόβλεψα τὴν πετυχημένη του πορεία. Μιὰ ἀπ' τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ 'Ομίλου πού ἔγιναν κατὰ τὴ διάρκεια τῶν διακοπῶν τῶν Χριστουγέννων ἦταν ἡ ἐκθεση ζωγραφικῆς με ἔργα τοῦ ἀξιόλογου ζωγράφου - γιατροῦ, πού μένει καί ἐργάζεται τὰ τελευταῖα σαράντα χρόνια στὴν πόλη μας, κ. Δημήτρης Σταυρόπουλου. Ἀξίζει νομίζω τὸν κόπο νὰ μεταφέρω στὴ «γωνιά» ἕνα κριτικὸ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ σημεῖωμα πού ἔδωσε ἡ ἐπιτροπὴ εἰκαστικῶν τεχνῶν καί μουσικῆς τοῦ Ε.Σ.Ο. γιὰ τὸν ζωγράφο καί τὸ ἔργο του.

«Ὁ Σταυρόπουλος διεγείρει τὴν ὀπτικὴ μας συνείδηση καί μᾶς τοποθετεῖ γυμνοὺς ἀπέναντι στὴ δουλειά του γιὰ νὰ βροῦμε ζανὰ καί ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοὺς πρωτογενεῖς κανόνες στὴ ζωγραφικὴ.

Ἡ ἀνυπαρξία τῆς προοπτικῆς στοὺς πριμιτιφ πρέπει νὰ τοὺς ἔχει προικίσει μ' ἕνα κοῖλο μάτι κι ἔτσι κατορθώνουν νὰ βλέπουν στὴ στροφῆ, λεπτομέρειες (στροφές τῶν δρόμων πού δὲν τελειώνουν στὴ στροφῆ, λεπτομέρειες στὴ μπουγάδα, ἀναλυμένη τοποθέτηση τῶν σπιτιῶν κ.ἄ., στὴ περίπτωση τοῦ Σ.)

Παράλληλα τὸ καθαρὸ περιγραμμά στὴν εἰκόνα, ἀφαιρεῖ κάθε τάση γιὰ ἐγκεφαλικὴ θεώρηση, το-

νίζοντας περισσότερο τὴ φανατικὴ πειθαρχία τοῦ Σ. στὴ γεωμετρία καί τὸ πᾶθος του νὰ φαίνονται, πέρα ἀπὸ κάθε λογικὴ, ὅσα μποροῦν περισσότερα στὸ τελάρο πού μέ προοπτικὴ ὄραση μαντεύονται ἢ ξεχνιοῦνται.

Σὲ ἄλλα κομμάτια του ὁ χρόνος ἀκίνητοποιεῖται γιὰ νὰ δοθεῖ φωτογραφικὰ (οἱ τέσσαρες ἐποχές τοῦ ἔτους, παλιὰ καί νέα πλατεῖα τῶν Σερρών, τοπίο χιονισμένο καί καλοκαιριάτικο στὴ Χρυσοπηγή). Στὴ παλιὰ πλατεῖα ὁ ἄνθρωπος λείπει ὁλότελα, τονίζοντας ἔτσι τὴ γεωμετρικὴ αὐστηρότητα τοῦ χώρου καί τὴ πλήρη καταγραφή. Στὴ νέα πλατεῖα, τὰ μόνα ζωντανὰ εἶναι τὰ περιστέρια. Ὁ Σ. ἔχει μέσα του ἕνα ἐξοντωτικὸ πρόβλημα χρόνου πού ἄλλοῦ δείχνει τὴν ἀπλὴ χρονικὴ διαδοχὴ (τέσσαρις ἐποχές τοῦ ἔτους) κι ἄλλοῦ τὴν ἀδυσώπητη πορεία του πάνω στὴ ζωὴ μας (παλιὰ καί νέα πλατεῖα). Μ' ἄλλα λόγια, ὁ Σ. θέλει ἀπεγνωσμένα νὰ μᾶς μιλήσει καί νὰ μᾶς πεῖ τὴν ἀλήθεια σὲ πολλὰ πράγματα πού ὡς τώρα τὰ δηλητηριάσαμε με χίλιους δυὸ συμβιβασμοὺς κι αὐτὸ πολλές φορές θὰ ἀντιστρατευτεῖ στὴ κοινωνικὴ μας λογικὴ πού δυσκολεύεται νὰ καταλάβει τὸ δυσανάλογα μικρὸ σῶμα τοῦ κοριτσιοῦ κάτω ἀπὸ τὴν τέντα σὲ σχέση με τοὺς ὑπόλοιπους

κολυμβητές στην ακτή Κερδυλλίων.
‘Ο Σ. κάποτε θά δικαιωθεί».

● Φεβρουάριος είναι ό μήνας που έχει συνδεθῆ με γεγονότα και επισόδεια που είναι συνδεδεμένα με την μαρτυρική μας Κύπρο.

Τόν Φεβρουάριο του 1959 υπογράφηκε ἡ συμφωνία τῆς Ζυρίχης τόν Φεβρουάριο του 1973 ό πρώην ύφ/γός ἐξωτερικῶν και πρεσβευτής τῆς Χούντας Παναγιωτάκος μεταβίβασε στον Μακάριο τηλεσίγραφο τῆς δικτατορικής κυβέρνησης τῆς Ἀθήνας ζητώντας του ν’ ἀπομακρύνῃ τους φιλομακαριακούς ἀπό τήν κυπριακή κυβέρνηση (!!!) νά παραδώσῃ τόν όπλισμό τῆς Ἐθνοφρουράς, και, ἔμεσα, ν’ ἀποχωρήσῃ γιατί θά γινόταν ἐπέμβαση.

Τόν Φεβρουάριο του 1975 ἀνακυρόχθηκε τó αὐτόνομο τουρκοκυπριακό κράτος.

Εὐχῆ ὅλων μας τόν Φεβρουάριο του 1976 νά σταματήσῃ τó δράμα τῶν Κυπρίων.

Μοῦ εἶπανε, και μ’ ἐπιφύλαξῃ τó μεταφέρω, πώς σέ μιὰ ἐκκλησία στό Σιδηρόκαστρο, στή διάρκεια τῆς λειτουργίας διαβάστηκε ἀπό ἱερόμενο ἕνα κείμενο σχετικά με τήν δημοτική γλῶσσα τήν ὁποία κατηγοροῦσε και ἀποκαλοῦσε «χυδαία». Ἀλήθεια θάπρεπε νά ξέρῃ ό συντάκτης του κειμένου ἐκείνου, τήν ἀπάντηση του Ψυχάρη στον χαρακτηρισμό αὐτό. πώς «δέν υπάρχουν δηλαδή χυδαῖες γλῶσσες, ἀλλά χυδαῖοι ἄνθρωποι».

Πρὶν ἀπό 35 ἀκριβῶς χρόνια, τόν Φεβρουάριο του 1943, μέσα στο σκοτάδι τῆς γερμανικῆς ναζιστικῆς κατοχῆς ἄφηνε τήν τελευταία του πνοή ό μεγάλος μας ποιητής Κωστής Παλαμάς. Ἡ κηδεῖα του (ὅπως και ἡ κηδεῖα του ἄλλου μεγάλου μας ποιητῆ, του Σεφέρη μέσα στην ἐπτάχρονη ἐσωτερική κατοχή) μετατράπηκε σέ μιὰ πορεία ἐλευθερίας σ’ ἕνα ἡρωικό ἀντιναζιστικό ζέσπασμα του λαοῦ τῆς Ἀθήνας.

Τιμώντας ἡ στήλῃ τήν μνήμη του ποιητῆ μεταφέρει τους στίχους ἀπ’ ἕνα του ποίημα, τó «ἐμεῖς οἱ ἐργάτες».

Ἐμεῖς οἱ ἐργάτες εἴμαστε που με τόν ἰδρωτά μας

ποτίζουμε τῆ γῆ για νά γενᾶ

καρούς, λουλούδια, τ’ ἀγαθά του κόσμου ὀλόγυρά μας

φτωχή, ἀλουλούδιαστη, ἄκαρπη, μονάχα ἡ ἐργατιά.

Ἐμεῖς οἱ ἐργάτες εἴμαστε που με τους ἰδρωτά μας

ζυμώνουμε του κόσμου τó ψωμί — τὸ δυνατό κι ἀπ τὰ σπαθιά τὰ χέρια

τὰ δικὰ μας

και μ’ ὄλο τ’ ἄλυσσόμεμα, σκάφτουν, κι ἡ γῆ πλουτεῖ.

Στου κόσμου τους θησαυριστές, τó βίός σου σου, ἐργάτη, νόμοι στο τρῶνε ἀδικητές χωρίς ντροπή!

Ἄγχαλιασθῆτε, ἀδέρφια, ὀρθοί. Με μιὰ καρδιά, μιὰ γνώμη

Δικαιοσύνη, βρόντηξε, και λάμψε, προκοπή.

Ἄναδημοσιεύω χωρίς σχόλια, ἕνα (συνέχεια στή σελίδα 30)

Ο ΑΠΟΤΥΧΗΜΕΝΟΣ ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΤΟΜΑΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ

Τοῦ ΓΙΑΝΝΗ ΧΑΛΚΙΑ

Ὁ ἀγχώδης ρυθμὸς τῆς ζωῆς, ἡ ἀβεβαιότητα καὶ ἡ ἀνασφάλεια, ὁ σκληρὸς ἀγῶνας γιὰ ἐπιβίωση - ἀποτελέσματα τοῦ συνόλου τῶν παραγωγικῶν σχέσεων ποὺ συνθέτουν τὴν οἰκονομικὴ διάρθρωση τῆς κοινωνίας - ἀλλοτριῶνουν τοὺς σημερινούς ἀνθρώπους τοὺς κάνουν νευρωτικούς καὶ ἀνικανοποίητους. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς σύζυγους, ὅταν τὰ πολλὰ μικροζητήματα τῆς καθημερινότητας ἀντιμετωπίζονται μὲ τραχὺ καὶ ἀπότομο τρόπο, πρᾶγμα ποὺ ὀδηγεῖ σὲ καυγάδες καὶ σὲ καταστάσεις ποὺ κάνουν ἀφόρητὴ τὴ κοινὴ συμβίωση καὶ λογικὴ διέξοδο τὸ διαζύγιο. Ὁ οἰκονομικὸς ἐπίσης παράγοντας εἶναι ἀπ' τοὺς πιὸ βασικούς ποὺ ὀδηγοῦν τὸ γάμο στὴ διάλυσή του, καθὼς ἓνα μεγάλο ποσοστὸ γάμου, ἔχει γιὰ κίνητρο ἀπ' τὴ μεριὰ τοῦ ἄντρα τὴ προῖκα καὶ ἀπ' τὴ μεριὰ τῆς γυναίκας τὴν ἀποκατάσταση. Μ' αὐτὸ τὸ κυρίαρχο κίνητρο, ὁ μὲν ἄντρας ἐξασφαλίζει τὴν ὀλοκληρωτικὴ του κυριαρχία πάνω στὴ γυναῖκα ποὺ ταυτόχρονα εἶναι καὶ παραδουλεύτρα του καὶ μητέρα τῶν παιδιῶν του, ἡ δὲ γυναῖκα ἀπαλλάσσεται ἀπ' τὶς περιπέτειες τῆς ζωῆς καὶ ἐξαρτιέται πιὰ ἀποκλειστικὰ ἀπ' τὸν ἄντρα (βέβαια αὐτὲς οἱ καταστάσεις, τὰ κίνητρα κτλ. θὰ πρέπει νὰ ἐξετάζονται σὲ σχέση πάντα μὲ τὴ κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ διάρθρωση τῆς κοινωνίας γιατί καὶ ἡ συνείδησή μας καὶ ἡ συμπεριφορὰ μας εἶναι ἀντανάκλαση τοῦ κοινωνικοῦ εἶναι). Δὲν ἀποτελεῖ ὅμως αὐτὴ ἡ πλευρὰ τὸ θέμα μας).

Ἡ κοινωνία μας λοιπὸν σερβίρει τὸ πρότυπο τῆς καλῆς νοικοκυρᾶς, τῆς στοργικῆς μητέρας καὶ τῆς ὑπάκουης γυναίκας καὶ παράλληλα τὸ πρότυπο τοῦ κυρίαρχου, ἐργατικοῦ καὶ στοργικοῦ πατέρα. Μὲ τὸ γάμο λοιπὸν τὰ πρότυπα αὐτὰ θὰ πρέπει νὰ πραγματοποιῶν.

Δυστυχῶς ὅμως ὁ γάμος δὲν πετυχαίνει πάντα. Μιὰ ἀπ' τὶς μορφές του, εἶναι καὶ ὁ ἀποτυχημένος γάμος, ὁ γάμος ποὺ θὰ πρέπει νὰ

λυθῆ μὲ διαζύγιο. Τὸ σχετικὸ λοιπὸν πρόβλημα μὲ τὸν ἀποτυχημένο γάμο καὶ τὸ διαζύγιο πρακτικὰ εἶναι τὸ ἐξῆς. Κάθε χρόνο βγαίνουν περίπου 4.000 διαζύγια. Ὅμως αὐτὴ τὴ στιγμή ὑπάρχουν περισσότεροι ἀπὸ 200.000 ποὺ ζοῦν σὲ διάσταση καὶ δὲν μποροῦν νὰ ξαναπαντρευτοῦν, γιατί ὁ ἀντικειμενικὸς κλονισμὸς τοῦ γάμου, π.χ. μακροχρόνια διάσταση, δὲν ἀναγνωρίζεται σὰ λόγος διαζυγίου. Καὶ ἐνῶ μιὰ ἐπι-

τροπή τῆς Βουλῆς, ἔφτιαξε ἓνα νομοσχέδιο, μὲ τὸ ὁποῖο καθιερώνεται τὸ αὐτόματο διαζύγιο, ὅτι δηλαδή ὁ ἀντικειμενικὸς κλονισμὸς τοῦ γάμου ἀποτελεῖ λόγο διαζυγίου, πρὶν ἀκόμα συζητηθῆ, ἄρχισαν οἱ ἀντιδράσεις κυρίως ἀπ' τῆ μεριά τῆς Ἐκκλησίας.

Στὸ δίκαιο τοῦ διαζυγίου πρέπει νὰ διακρίνουμε τὸ δίκαιο ποῦ ἰσχύει στὰ χαρτιά-στοὺς νόμους καὶ τὸ δίκαιο ποῦ ἰσχύει στὴ πράξη. Σύμφωνα λοιπὸν μὲ τὸ δίκαιο ποῦ ἰσχύει, τὸ διαζύγιο δίνεται μόνο ὅταν συντρέχει κάποιος λόγος, εἴτε ὑπαίτιος (μοιχεία, διγαμία, ἐπιβουλή ζωῆς, κακόβουλη ἐγκατάλειψη, ἰσχυρὸς κλονισμὸς τῆς ἑγγαμῆς σχέσης, ἄρθρα 1439-1442 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα) εἴτε ἀναίτιος (φρενοβλάβεια, λέπρα, ἀσφάλεια, ἀνικανότητα, ἄρθρα 1443-1446 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα). Μόνο λοιπὸν αὐτοὶ οἱ λόγοι ποῦ ἀναφέρονται περιοριστικὰ ἀπὸ τὸν Ἀστικὸ Κώδικα ἀποτελοῦν λόγους διαζυγίου. Τὰ περισσότερα δὲ διαζύγια βγαίνουν μὲ βάση τὸ 1442 γιατί μὲ τὴν ἔννοια τοῦ ἰσχυροῦ κλονισμοῦ τῆς ἑγγαμῆς σχέσης, καλύπτονται τὰ ὑπαίτια παραπτώματα ποῦ δὲν ἐμπίπτουν στὶς ἄλλες διατάξεις.

Στὴ πράξη ὅμως τὰ περισσότερα διαζύγια ποῦ βγαίνουν, εἶναι συναινετικά, δηλαδή στηρίζονται στὴν ἀμοιβαία θέληση τῶν συζύγων νὰ χωρίσουν. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ νόμος ἀπαιτεῖ λόγο διαζυγίου καὶ δὲν ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ ἀμοιβαία θέληση καὶ συμφωνία τοῦ ἀντικειμενικοῦ κλο-

νισμοῦ τοῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου, ἀποτελεῖ τέτοιο λόγο διαζυγίου, ἀπὸ δῶ καὶ πέρα ἀρχίζει ἡ κωμωδία. Κατασκευάζονται ἱστορίες, γίνονται ἀγωγές, ἐπιστρατεύονται ψευδομάρτυρες, προσποιῶνται καὶ ὑποκρίνονται ὅλοι οἱ παράγοντες τῆς δίκης γιὰ νὰ «πειστή» τελικὰ τὸ δικαστήριο ὅτι ὑπάρχει κάποιος λόγος διαζυγίου. Ἔτσι, ἡ ξεπερασμένη νομικὴ ρύθμιση ποῦ συγκρούεται σκληρὰ μὲ τὴ πραγματικότητα, ἐπισημοποιεῖ τὴ ψευδομαρτυρία, καταστρατηγεῖ τὸ δίκαιο καὶ γελιοποιεῖ κάθε ἔννοια τῆς δικαιοσύνης.

Ὁ γάμος βέβαια εἶναι ἓνας δεσμὸς ποῦ ἐνώνει δυὸ ἀνθρώπους. Ὁμοίως αὐτὸς ὁ δεσμὸς δὲ πρέπει νὰ εἶναι προκαθορισμένα ἰσόβιος γιατί τότε ποῖο σκοπὸ ἐξυπηρετεῖ ἡ διατήρηση τοῦ ἀποτυχημένου γάμου ἀφοῦ θὰ ἔχει καταστραφῆ τὸ ἀνθρώπινο περιεχόμενο τῆς ἀρμονικῆς συμβίωσης; Ἡ Πολιτεία ἐπίσης, μὲ τὸ νὰ ἐμμένει μὲ τοὺς ἀναγκαστικὸς τῆς νόμους νὰ διατηρῆ τυπικὰ τὸν ἀποτυχημένο γάμο, προσβάλλει - σ' ἓνα ἀκόμα τομέα - τὴν ἀνθρώπινη προσωπικότητα καὶ ἀξιοπρέπεια καὶ περιορίζει ἀσφυκτικὰ τὴν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου. Ὁπωσδήποτε δὲ αὐτοὶ οἱ καταπιεστικοὶ νόμοι ποῦ διατηροῦν ἀναγκαστικὰ τὸν ἀποτυχημένο γάμο δὲ δικαιώνονται καὶ οὔτε δικαιολογοῦνται μὲ ἀναγωγὴς σὲ μεταφυσικὸς ἀρχές (μυστήριο τοῦ γάμου, ἱερολογία, «οὓς ὁ Θεὸς συνέζευξεν...» κλπ). Τὸ κοινωνικὸ ἐνδιαφέρον ποῦ δείχεται γιὰ τὴ τέλεση τοῦ γάμου μετατρέπεται

σέ κυνική κοινωνική άδιαφορία όταν πρόκειται για τή διάλυση τοῦ γάμου. Ἐπίσης τί ποῦδ λογικό, ήθικό καί δίκαιο άπ' τὸ νά επιτρέπεται σέ δυο ανθρώπους νά χωρίσουν με μιά άντικειμενική διαπίστωση ὅτι κλονίστηκε ὁ θεσμός τοῦ γάμου; Με τὸ αὐτόματο λοιπὸν διαζύγιο πὸν προτείνεται - αὐτὸ δὲ σημαίνει αὐτοδίκαιο χωρισμὸ γιατί άπαιτεῖται πάντα δικαστική άπόφαση πὸν θά επισημοποιήσει τὸν άντικειμενικὸ κλονισμὸ - καθιερώνεται σά λόγος διαζυγίου ὁ άντικειμενικὸς κλονισμὸς τῆς ἔγγαμης σχέσης. Παρατηροῦμε λοιπὸν ὅτι τὸ δίκαιο πάνω στὸ θέμα τοῦ διαζυγίου, βλέπει στὸ γάμο πὸν άπότυχε, ἕνα πρόσχημα για νά τὸν μεταβάλλει σέ θεσμὸ ἐκδίκησης. Ἔτσι π.χ. ή γυναίκα (ή ὁ άντρας) δέν δίνει διαζύγιο στὸν άντρα (ή στή γυναίκα) πὸν θέλει νά χωρίσει μόνο καί μόνο για λόγους ἐκδίκησης, για νά μη παντρευτῆ τήν (ή τὸν) άντίζηλο. Σ' αὐτή ὅμως τή περίπτωση, τὸ δίκαιο ἔρχεται νά συμπαρασταθῆ, νά ἐνισχύσει καί νά κατοχυρώσει νομοθετικά τήν ἐκδικητική διάθεση τοῦ σύζυγου. Δὲ διαφωνεῖ κανεὶς ὅτι τὸ δίκαιο πρέπει νά συμπαραστέκεται στὸν ἐγκαταλειπόμενον σύζυγο ἀλλὰ μόνο στή βάση τῆς οἰκονομικῆς ἐξασφάλισης (διατροφή, σύνταξη κ.τ.λ.).

Οἱ βασικές άντιρρήσεις για τή τροποποίηση τοῦ δίκαιου για τὸ διαζύγιο προέρχονται κυρίως άπ' τή μεριά τῆς Ἐκκλησίας. Προβάλλονται επιχειρήματα ὅπως κινδυνεύει ή πατροπαράδοτη μορφή τῆς ἑλληνικῆς

οἰκογένειας, ὅτι ὁ γάμος καί τὸ διαζύγιο στηρίζονται σέ ἱερούς καί καθιερωμένους κανόνες, ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο λέει ὅτι ὁ γάμος δέν διαλύεται παρά μόνο ὅταν ὑπάρξει μοιχεία κτλ» Ἔτσι ή μονοκόμματη σκέψη τῆς Ἐκκλησίας, μᾶς παραπέμπει σέ πατροπαράδοτες άντιλήψεις καί σέ καθιερωμένους κανόνες πὸν πιθανῶς κάποτε νά ἦταν ἄρμονικοί, σήμερα ὅμως ἔχουν ξεπεραστῆ γιατί ή κοινωνία δέν εἶναι στατική ἀλλὰ δυναμικά ἐξελισσόμενη πραγματικότητα. Ἡ ἴδια ή Ἐκκλησία επίσης εἶναι ἡδη σέ σύγκρουση με τὸ Εὐαγγέλιο πὸν προβλέπει σά μόνο λόγο διαζυγίου τή μοιχεία. Ἄφοῦ λοιπὸν στὸ θέμα αὐτὸ - μετὰ ἀπὸ παζάρια - ἐγκαταλείφτηκε βασικά τὸ Εὐαγγέλιο με τὸ νά ἀναγνωρίζονται καί ἄλλοι λόγοι σά λόγοι διαζυγίου γιατί ή Ἐκκλησία άντιστέκεται σέ μιά ρεαλιστική νομοθετική μεταρρύθμιση τοῦ δίκαιου τοῦ διαζυγίου; Ἡ ἀλήθεια βρίσκεται πάντα μέσα στή κοινωνική πραγματικότητα, δέν μονοπωλεῖται, ἀπὸ κανένα δόγμα.

Ἐξ ἄλλου ή Ἐκκλησία μπορεῖ νά ἐπιβάλλει τούς κανόνες της καί τις ἐνδεχόμενες κυρώσεις στούς πιστούς της. Ὅμως τὸ Κράτος εἶναι μιά εὐρύτερη δόλότητα καί γι' αὐτὸ ή Πολιτεία δὲ νομοθετεῖ μόνο για τούς πιστούς ἀλλὰ για τὸ σύνολο τῶν πολιτῶν. Στὸ ἄρθρο 13 τοῦ συντάγματος τῆς 11/6/1975 κατοχυρώνεται συνταγματικά ή ἀνεξιθρησκεία «ή ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶναι ἀπαράβιαστος Ἡ ἀπόλαυσις τῶν ἀτομικῶν καί πο-

λιτικῶν δικαιωμάτων δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν θρησκευτικῶν ἐκάστου πεποιθήσεως» Γιατί λοιπὸν ἡ Ἐκκλησία ἐπιμένει νὰ ὑπερβαίνει τὶς ἀρμοδιότητές της καὶ νὰ μπαίνει σὲ εὐρύτερους χώρους πού ἡ ἀρμοδιότητά ἀνήκει σ' ἄλλους;

Τέλος, ἄς σημειωθῆ, ὅτι μὲ τὸν ἐκσυγχρονισμό τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα πάνω στὸ θέμα τοῦ διαζυγίου καὶ μὲ τὴ καθιέρωση τοῦ ἀντικειμενικοῦ κλονισμοῦ σὰ λόγιο διαζυγίου κάνομε ἓνα βῆμα μπρὸς πού θὰ πρέπει τελικὰ νὰ μᾶς ὀδηγήσει στὸ πολιτικὸ γάμο. (Ἐδῶ θὰ πρέπει ἀκόμα νὰ σημειώσουμε ὅτι ἡ ἱερολογία τοῦ γάμου εἶναι ἀπαραίτητο συστατικὸ γιὰ νὰ ἀναγνωριστῆ ἡ νομικὴ ὑπόσταση τοῦ γάμου - ἀλλιῶς ὁ γάμος θεωρεῖται ἀνύπαρχτος - καὶ αὐτὴ ἡ ἱερολογία προβλέπεται ἀκόμα καὶ γιὰ τοὺς μὴ πιστοὺς!!).

Τὰ προβλήματα τοῦ γάμου ἔχουν ἄμεση σχέση μὲ τὰ προβλήματα τῆς κοινωνίας τῆς ὁποίας οἱ σύζυγοι ἀποτελοῦν μέλη. Ἡ οἰκογένεια λοιπὸν εἶναι ὁ ἄμεσος καθρέφτης τῆς κοινωνίας. Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ κοινωνία βασιζέται στὴν ἐκμετάλλευση, αὐτὴ ἡ

ἐκμετάλλευση δὲ μπορεῖ παρὰ νὰ ἀντικατοπτρίζεται καὶ πρωτογενῶς στὸ κύτταρο τῆς κοινωνίας, στὴν οἰκογένεια. Ἐπίσης οἱ σχέσεις πού κυριαρχοῦν στὴ κοινωνία μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐμφανίζονται καὶ στὴ μικρογραφία τῆς κοινωνίας, στὴν οἰκογένεια. Ἰπάρχει δηλαδὴ μιὰ στενὴ σχέση πού συνδέει τὸ γενικὸ μὲ τὸ μερικὸ τῆ κοινωνία μὲ τὴν οἰκογένεια. Συνεπῶς δὲ μπορούμε νὰ ἔχουμε μιὰ ἀρρωστημένη κοινωνία καὶ ἓνα εὐρωστο θεσμὸ της. Ἡ κρίση λοιπὸν πού διέρχεται ὁ γάμος σὰ θεσμὸς ἢ ὁποία φυσικὰ δὲ θὰ ξεπεραστῆ μὲ τὴ θέσπιση τοῦ αὐτόματου διαζυγίου γιατί οἱ αἰτίες εἶναι βαθύτερες - εἶναι μιὰ μόνο ἐκφανση τῆς γενικώτερης κρίσης πού διέρχεται ἡ κοινωνία μας. Ὁ γάμος σὰν ἓνα ἀπ' τὰ ἐπιφανόμενα τοῦ ἐπικοδομήματος διέρχεται μιὰ ὀδυνηρὴ διαδικασίᾳ πού ἀναγκαστικὰ καὶ νομοτελειακὰ θὰ ὀδηγηθῆ σὲ μιὰ ἀνώτερη φάση μὲ τὴν ἀνατροπὴ τῆς βάσης πού πάνω της στηρίζεται καὶ τὸ μετασχηματισμὸ τῶν σχέσεων πού κυριαρχοῦν σ' αὐτήν.

(συνέχεια ἀπὸ σελίδα 30)

σχόλιο ἀπὸ ἀπογευματινὴ ἐφημερίδα.

Κινσερβαρισμένη κουλτούρα

«Ἡ πιὸ ἐξελιγμένη μέθοδος γιὰ τὴν ἐθνικὴ, οικονομικὴ καὶ κοινωνικὴ ὑποδούλωση μιᾶς χώρας, εἶναι ἡ «κινσερβαρισμένη» κουλτούρα πού εἰσάγεται σ' αὐτὴν ἀπὸ τὶς πολυεθνικὲς ἐταιρίες! Ἡ διαπίστωση αὐτὴ ἔγινε ἀπὸ τὸ Δικαστήριον Ράσελ στὴ Ρώμη. «Ἀκόμη καὶ οἱ σειρὲς τῶν «κόμικς» πού εἰσάγονται στὶς περιθωριακὲς γῶρες, περιέχουν κατὰ τὸ ποσοστὸ ἐξαρτήσεώς τους καὶ ἀνάλογο ποσοστὸ στοὺς ἥρωές τους,

πού ἀνήκουν στὶς μητροπολιτικὲς γῶρες! Τὸ ποσοστὸ δὲ τῶν εἰσαγομένων ἥρωων ἀξάνει, ἀνάλογα μὲ τὴν ἐξάρτηση τῆς χώρας. Τόσο φοβερὲς ἐπιπτώσεις στὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία ἔχει ἡ εἰσαγομένη κουλτούρα γενικώτερα, ὥστε νὰ ἀποτελῆ τὸν πρῶτο κίνδυνο αὐτὴ καὶ τὸ δεύτερο τὸ στρατιωτικὸ πραξικόπημα! Καλὸ θὰ εἶναι νὰ ξέραμε τί ποσοστὸ κουλτούρας εἰσάγεται στὴ γῶρα μας...».

Μέντης